Biblioteca centrală universală
Hunedoara

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3664 | 4 pagini — 20 bani | Joi 19 iulie 1956

COMUNICAT

In zilele de 16 și 17 iulie 1956 a avut loc ședința plenară a C.C. al P.M.R.

Plenara a ascultat raportul cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al P.M.R. privind transformarea socialistă a agriculturii, raport prezentat de tovarășul Al. Moghioroș.

In urma dezbaterilor ce au avut loc, plenara a adoptat în unanimitate hotărîri corespunzătoare.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a prezentat plenarei o dare de seamă cu privire la convorbirile care au avut loc între delegația guvernamentală a R.P.F.I. în frunte cu tovarășul Iosip Broz Tito și delegația guvernamentală a R.P.R.

Plenara și-a exprimat în unanimitate satisfacția față de rezultatele obținute, care și-au găsit expresia în Declarația comună a guvernelor R.P.F.I. și R.P.R. și comunicatul cu privire la relațiile între Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia.

NOUA HALĂ A ȘANTIERULUI NAVAL GALAȚI

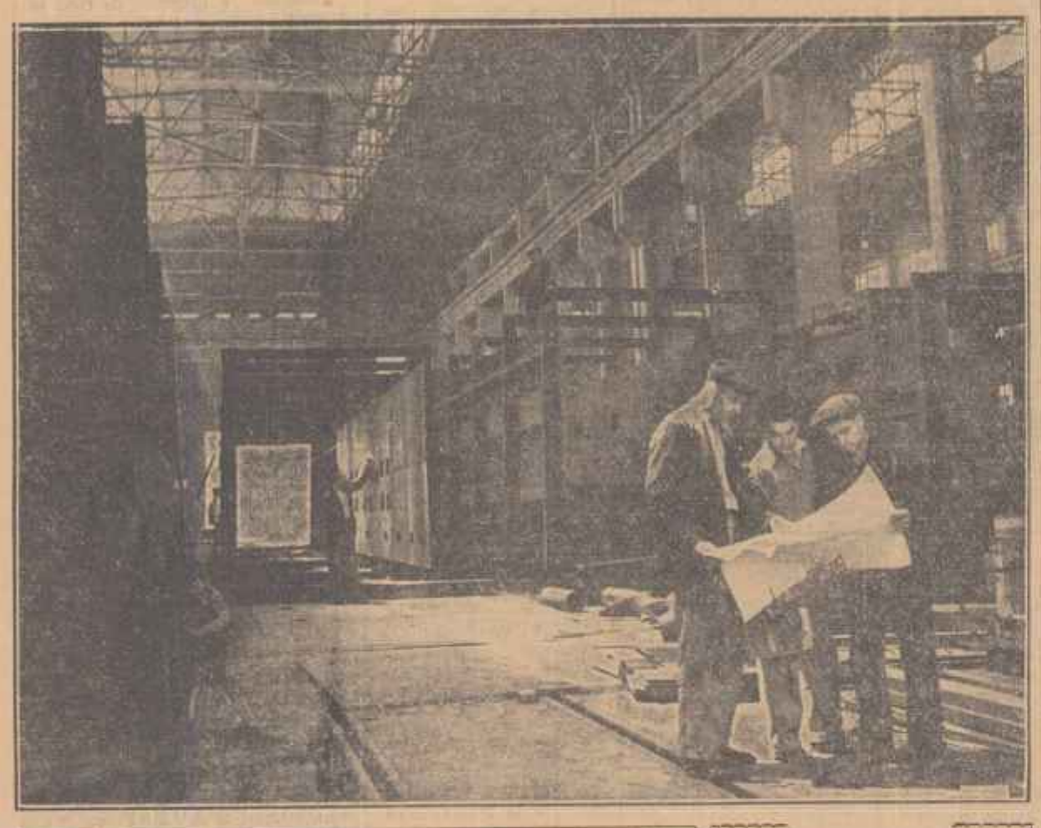

In ultimii ani Șantierul naval din Galați a cunoscut o mare dezvoltare. Anul acesta o nouă hală de montaj înzestrată cu tot utilajul necesar lucrărilor de mare amploare a fost dată în folosință.

In clișeu: Un aspect interior al noii hale de la Șantierul naval din Galați.

Foto: NICU VASILE

Noi forțe de muncă spre sectoarele productive

Nu de mult, ziarele au publicat hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. în legătură cu micșorarea efectivelor Ministerului Afacerilor Interne, în vederea îmbunătățirii și simplificării aparatului de stat și măririi numărului celor care iau parte directă în producție. Conform indicației Consiliului de Miniștri, personalul devenit disponibil în urma acestei măsuri este îndreptat — potrivit cu aptitudinile și pregătirea profesională a fiecăruia — spre sectoarele productive în care se simte lipsă de forțe de muncă.

Fără îndoială, această măsură — deosebit de justă — are menirea să contribuie în mod efectiv la continua dezvoltare a economiei noastre naționale. Este un fapt știut că simplificarea aparatului de stat, continua reducere a cheltuielilor din sectoarele neproductive sînt o contribuție însemnată la sporirea forțelor de muncă direct productive, la dezvoltarea economiei naționale, la continua îmbunătățire a nivelului de trai al poporului muncitor.

Ritmul impetuos de dezvoltare a industriei și agriculturii noastre necesită noi cadre calificate și de răspundere care să-și dedice cu pasiune și entuziasm întreaga lor forță de muncă, întreaga lor capacitate în slujba făuririi nobilului țel al construcției socialiste în țara noastră. Iată de ce poporul nostru a salutat cu căldură această măsură, plină de justețe, înțelegîndu-i profunda semnificație. Cele mai multe cadre de la Ministerul Afacerilor Interne care au fost puse în cadrul disponibil s-au prezentat în fața comisiilor de repartizare, acceptînd cu bucurie să lucreze în diferite sectoare ale industriei și agriculturii. Am avut prilejul acum cîteva zile să vizităm cîteva comisii de repartizare. Iată mai jos unele impresii culese cu acest prilej.

★

Pe strada Sapienței, în localul unde lucrează comisiile de repartizare, activitatea se desfășoară într-o disciplină perfectă. Oamenii nu trebuie să aștepte deloc, ei sînt primiți cu toată înțelegerea și bunăvoința. Vasile Anastasiu, împreună cu Constantin Dumitrescu, Emil Paraschiv, Gheorghe Alexandrescu și alții, depun toate eforturile pentru ca oamenii să fie repartizați potrivit cu aptitudinile și pregătirea profesională a fiecăruia, spre sectoarele productive unde se simte lipsă de forțe de muncă. Uneori însă activitatea lor este mult ușurată de înșiși solicitanții care doresc cu nerăbdare să se apuce de lucru. Alteori însă... Într-adevăr, sînt și cazuri cînd unii nu înțeleg faptul că este datoria lor să-și îndrepte forțele spre o activitate productivă.

Vom relata cîteva fapte în acest sens. Cert este că majoritatea cadrelor de la M.A.I. au înțeles îndatorirea de cinste ce le revine. Am surprins de pildă, următoarea discuție, între cîțiva tineri. Unul dintre ei, fost pînă de curînd locotenent în cadrul M.A.I. și îl chemă Mircea Ungureanu. Înainte de a deveni ofițer, a fost strungar la uzinele „23 August".

— M-am reîntors la strungul unde am lucrat atîția ani de zile — le-a spus celor din jur — iar tovarășii mei, în mijlocul cărora am învățat meseria, m-au primit cu toată dragostea.

— Aș vrea să merg să lucrez și eu cu tine. Și eu sînt tot strungar — i-a răspuns un altul. Dacă ești de acord, să ne prindem chiar la întrecere amîndoi.

Și cei doi tineri își string mîna prietenește. Gestul lor — banal poate în aparență — simbolizează entuziasmul constructorilor, ferm hotărîți să contribuie modest la locul lor de muncă, la înflorirea patriei.

Asemenea cazuri sînt nenumărate. De pildă, strungarul Mihai Paraschiv a plecat să lucreze la una din uzinele de la Orașul Stalin, Gheorghiță Imuslan la Titu, Octavian Artudian la Atelierele „9 Mai" din București, Constantin Neagu la Întreprinderea „Nicolae Bălcescu".

Iată însă un alt dialog:

— Dumneata ai făcut școala medie de mecanizare a agriculturii, ești tînăr, ai 23 de ani, nu ești căsătorit și nu ai rude în București. Noi te sfătuim să mergi la țară, într-o gospodărie de stat, sau la o stațiune de mașini și tractoare. E atîta nevoie de cadre tinere de specialitate în agricultură.

— Nu... Nu merg... Eu vreau la București... Aici îmi place mai mult. E mai frumos.

Și amatorul „frumuseților citadine" și al filmelor în premieră nu se lasă înduplecat. Nu este o indiscreție să-i dăm numele. Ba din contra, credem că e bine să-l cunoască și alți tineri care — spre deosebire de el — își oferă cu pasiune energia lor marilor șantiere, satelor patriei. Pe tînărul de mai sus îl cheamă Toma Dudău și a fost locotenent în cadrele M.A.I.

N-ai dreptate, tovarășe Toma Dudău! E inutil să-ți ținem aici o lecție despre tinerețe. Dar trebuie spus că tinerețea trebuie trăită acolo unde clocotește munca. Ea trebuie trăită cu pasiune și entuziasm, cu sentimentul că ești cu adevărat folositor societății. Nu știm ce hotărîre vei lua pînă la sfîrșit. Dar noi aceasta am vrea să fie...

★

Trebuie arătat că întreprinderile noastre au primit cu bucurie pe tovarășii care le-au fost încredințați. Dar mai trebuie arătat însă că mai există anumite conduceri de întreprinderi ca de pildă „Semănătoarea", „Icechim", care nu primesc cu toată grija cadrele repartizate. O asemenea atitudine este pe drept cuvînt condamnabilă. Întreprinderile, unitățile socialiste din agricultură, trebuie să-i primească cu toată dragostea pe noii lor salariați, să le folosească energia și priceperea cu atenție și grijă. Iar cadrele care pășesc în noul lor loc de muncă să înțeleagă înalta îndatorire patriotică ce o au de a munci pentru perfecționarea meseriei îmbrățișate, pentru înflorirea economiei naționale, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

D. TABACU

Vacanță pe litoral

CONSTANȚA — Elevii patriei noastre sînt în plină vacanță. Pe litoral, mii de copii din toate colțurile țării își petrec zilele minunate ale verii în tabere și colonii. Zilele acestea, în cele 4 tabere ale C.C.S. de la Mamaia a sosit o nouă serie de peste 1600 de școlari. La tabăra nr. 2, cea mai mare din Mamaia, au sosit aproape 700 de elevi și eleve de la școlile din regiunile Ploești, Craiova, Pitești și din alte regiuni ale țării.

(Agerpres)

Muncă însuflețită pe ogoarele patriei

Buletinul muncilor agricole

Întrecerea între mecanizatori

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Ca și în ceilalți ani, mecanizatorii și muncitorii gospodăriilor agricole de stat din regiune sînt angrenați într-o mare bătălie cu timpul pentru a culege la vreme recolta bogată de cereale.

Întrecerea dintre combinerii și tractoriștii a fost pornită pentru atingerea a două obiective importante: mărirea randamentului tuturor agregatelor prin aplicarea metodelor înaintate și nici un bob pierdut. Combinele, tractoarele și secerătorile-legători fiind bine reparate s-a lucrat mult mai bine în campanie, fără opriri nejustificate.

Buna organizare a muncilor de recoltare și munca plină de avînt a mecanizatorilor au făcut ca trei gospodării agricole colective, Jegălia, Cocargeaua și Giurgeni, să termine recoltatul înainte de termenul fixat. Cea mai mare suprafață de păioase au recoltat-o muncitorii mecanizatori de la gospodăria agricolă de stat Jegălia. El au recoltat suprafața de 2887 ha. din care 2685 ha. grîu, obținînd și un spor de recoltă de 15 la sută față de producția planificată la hectar.

Din rîndul mecanizatorilor din aceste gospodării s-au evidențiat mecanicii Nicolae Vișan, Constantin Anghel și tractoriștii Gh. Folea și Stan Spînu.

★ **TIMPUL SE MENȚINE FRUMOS ÎN TOATE REGIUNILE DIN ȚARĂ, cu excepția celor din Ardeal unde au căzut ploi de durată, împiedicînd atît coacerea grînelor cît și efectuarea muncilor la cîmp. În ultimele zile, în partea de sud a regiunii Constanța au căzut unele parțiale, iar în raioanele din sudul regiunii Craiova a plouat cu grindină. Inginerii și tehnicienii agronomi de la secțiile agricole raionale și de la punctele agricole sînt datori să stabilească urgent măsurile necesare.**

★ **SECERIȘUL CEREALELOR PAIOASE a început să se desfășoare în toate regiunile din țară, inclusiv regiunile nordice unde culturile ajung mai tîrziu la maturitate. Astfel și în raioanele Trușești, Săveni și Botoșani din regiunea Suceava în ultimele zile seceratul grîului a început să se execute din plin. În regiunea București seceratul orzului și al grîului se apropie de sfîrșit iar în regiunile Craiova și Oradea, cu excepția raioanelor montane, el se va termina în cîteva zile. Lucrările de secerișș sînt avansate și în regiunile Constanța, Timișoara, Pitești și Ploești.**

★ **DEZMIRIȘTITUL se desfășoară mai bine în regiunile din sudul țării, fără însă să fie satisfăcător. În unele regiuni ca Bacău de pildă, această lucrare este îngreunată din cauza timpului secetos care a făcut ca pămîntul să se întărească puternic. În regiunile unde pămîntul are suficientă umezeală unii țărani ară miriștile și însămînțează în locul lor plante furajere. Exemplul acestora trebuie urmat de cît mai mulți.**

★ **DESPRE TREIERIȘ putem spune că această lucrare a început cam peste tot, însă în timp ce desfășurarea lui sporadică este justificată în regiunile nordice prin aceea că aici de abia a început secerișul de cîteva zile, nu la fel se poate spune despre regiunile din sudul țării mai cu seamă despre Constanța, București, Craiova, etc. Și acest lucru se datorește atitudinii greșite care există de a se aștepta terminarea secerișului.**

Membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare de la regiuni și raioane ca și inginerii și tehnicienii agronomi de la direcțiile agricole regionale, de la secțiile raionale trebuie să meargă în număr cît mai mare la comune în vederea sprijinirii acestei importante campanii agricole. Ei trebuie să ajute comitetele executive de la comune pentru a lua măsuri urgente pentru căratul snopilor la arii iar batozele să înceapă lucrul în plin. Acolo unde sînt posibilități se va organiza treierișul și în timpul nopții.

Viteza zilnică a fost depășită

Muncitorii gospodăriilor agricole de stat din Trustul de aprovizionare al Capitalei și din 6 gospodării de stat din regiunea București, printre care Dragalina, gospodărie fruntașă pe regiune în toate campaniile agricole, Andrășești, Piatra și altele, au terminat recoltarea grîului și orzului.

Anul acesta, deși gospodăriile de stat din această regiune au cultivat cu păioase o suprafață aproape de două ori mai mare decît anul trecut, recoltarea s-a desfășurat totuși într-un timp mult mai scurt. Viteza zilnică la secerișș a fost mult depășită. Mecanizatorii și-au depășit normele de la o zi la alta. Combinerul Constantin Vlăducă de la gospodăria de stat Andrășești a realizat în prima zi de recoltare 17,5 tone de grîu, iar în zilele următoare a realizat cîte 22 tone zilnic. De asemenea, combinerii Ștefan Nicolae de la gospodăria de stat Mavrodin, Maria Pascu de la gospodăria de stat Belitori și alții realizează zilnic cîte 16—18 tone de cereale. Tractoriștii Dumitru Zincaru de la gospodăria de stat din Belitori, Tudor Mihalache, de la Bîlești, Constantin Stan de la Dîlga și mulți alții, recoltează cu secerătorile-legători păioasele de pe 11—16 ha. pe zi.

(Agerpres)

Locul agronomilor e pe teren și nu în birouri

Zilele trecute m-am oprit la aria — model din comuna Trifești. Bine amenajată, aria din Trifești a servit la instruirea practică a președinților comitetelor executive comunale cu ocazia unui schimb de experiență. Cu acest prilej am discutat și cu tovarășul Ion Butnaru, președintele comitetului executiv comunal, despre situația culturilor, despre secerișș orzului și altele.

Interesîndu-ne de munca tehniciei agronom Maria Năstase, care n-a împlinit încă anul de cînd a venit să lucreze în această comună, tov. Butnaru ne-a spus: — Nu face nimic, tovarăși! Nimic nu face. Să vedeți, de pildă, săptămîna trecută,.. joi,.. ba nu vineri trebuia întocmită o situație cu vălarii, paznicii cîmpeni... dar n-a vrut s-o facă.

— Referent agricol nu aveți?

— Avem dar... (a urmat o înălțare din umeri, semn că acesta știe doar să încaseze salariul).

La sediul sfatului popular am găsit-o pe tovarășa Năstase, ocupată cu rezolvarea unei probleme agrotehnice de mare importanță: scrierea unor lozinci pentru arie. Mi-am amintit atunci de unele suprafețe cu orz care plecaseră spicele către pămînt în așteptarea zadarnică a secerătorilor. Am aflat apoi că prașila a 11-a s-a executat doar pe cele 376 hectare cultivate cu sfeclă de zahăr, cu toate că secția agricolă raională „a planificat" executarea acestei lucrări și la alte culturi, cum ar fi porumbul și floarea soarelui.

Discutînd cu tovarășa Maria Năstase am constatat că cea mai mare parte din timp ea a fost folosită la executarea unor lucrări de birou, la întocmirea registrului agricol și altele. În cîteva luni de zile tehniciana a îndrumat 4—5 țărani muncitori, a trecut pe la întovărășirile agricole (cu prilejul adunărilor generale) și s-a îngrijit de întreținerea culturilor de pe lotul zootehnic al sfatului popular. Se naște întrebarea: de îndrumarea agrotehnică a sutelor de țărani muncitori existenți în această comună, cine se ocupă? Normal ar fi ca tehniciana Maria Năstase. Dar cum să se ocupe ea de îndrumarea agrotehnică cînd — mai ales în timpul campaniilor agricole — președintele comitetului executiv comunal îi cere mereu să întocmească diferite situații. Se pare că și tehniciana Maria Năstase se complace în această situație. Parcă e mai comod în birou decît pe ogoare. Scuze, la umbra cărora se poate adăposti de controlul superiorilor, are bernchet: „Nu m-a lăsat tovarășul președinte, a trebuit să fac situații!" S-a împăcat astfel și capra și varza.

Nu se întîmplă însă același lucru cu răspîndirea agrotehnicii, cu îndeplinirea misiunii agronomului. Pe ogoarele comunei Trifești grîul a început să dea în pîrgă și orice întîrziere aduce cu sine pierderi mari de recoltă. Evitarea pagubelor impune comitetului executiv comunal și tehniciene Maria Năstase o justă înțelegere a misiunii agronomului. Executarea mai multor prașile la porumb și alte prășitoare, recoltarea la timp a păioaselor, dezmiriștirea etc. sînt lucrări de importanță și necesitatea cărora țăranii muncitori trebuie convinși cu perseverență. Lozincile și hîrțogăria nu sînt bune la nimic, dacă munca vie de la om la om este inexistentă.

Situații identice sau aproape identice cu cea din comuna Trifești există și în alte comune din raionul Roman. La Bozieni, de pildă, comitetul executiv comunal a lăsat problemele de îndrumare a țăranilor muncitori pe seama paznicilor cîmpeni.

Comitetul executiv raional și secția agricolă nu trebuie să încurajeze, lăsînd necombătute, asemenea tendințe, care pot duce la pierderi serioase de recoltă.

I. BECHERU
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Bacău

Succesul Ansamblului C. F. R. la Nissa

Este cunoscută primirea călduroasă făcută Ansamblului de cîntece și dansuri populare C.F.R. Giulești la cel de al 21-lea Festival de folclor național și internațional de la Nissa. În legătură cu această primire și ca succesul repurtat de artiștii amatori romîni am aflat noi amănunte în urma unei recente convorbiri telefonice cu tovarășul Nicolae Minu, secretar al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și conducătorul delegației Ansamblului de cîntece și dansuri populare C.F.R. Giulești. Am aflat că marți 17 iulie a luat sfîrșit acest Festival la care au participat echipe de artiști amatori din 16 țări și din numeroase regiuni ale Franței. După părerea oamenilor de specialitate și a ziariștilor, echipa de dansuri a Ansamblului de amatori C.F.R. Giulești a repurtat cel mai mare succes dintre toate echipele participante. Datorită acestui succes, grupul romînesc a prezentat un spectacol de folclor la Menton. De asemenea este singurul grup participant la Festival care s-a produs timp de 20 de minute la postul de radio și televiziune Monte Carlo, iar în timpul șederii la Nissa s-au făcut înregistrări de muzică populară romînească, înregistrări care au durat timp de trei sferturi de oră. Corespondentul postului de radio englez B.B.C. a luat ieri seară un interviu conducătorului delegației romîne, interesîndu-se de activitatea Ansamblului.

În urma succesului repurtat ansamblul a fost solicitat să dea o serie de spectacole suplimentare în diferite localități din Franța.

Schimburi de vacanțe muncitorești

Schimburile de vacanțe muncitorești sînt una din multiplele forme ale legăturilor de prietenie ce s-au statornicit între sindicatele din țara noastră și sindicatele din alte țări.

Recent și-au petrecut vacanța la mare, la Mamaia, un grup de 38 de muncitori, tehnicieni, ingineri și activiști ai sindicatelor din R. Cehoslovacă, iar alți 40 de oameni ai muncii cehoslovaci se găsesc în prezent în aceeași frumoasă stațiune de pe litoralul Mării Negre. În vara aceasta 200 de oameni ai muncii din R. Cehoslovacă vin în concediu în Romînia.

În prezent, 20 de muncitori, tehnicieni și activiști ai sindicatelor din țara noastră sînt în concediu în stațiunea Jachymov. Alții vor merge la Karlovy Vary sau în alte localități din R. Cehoslovacă.

Schimburi de vacanțe muncitorești se fac și cu Sindicatele libere germane. Din țara noastră primul grup de 20 de oameni ai muncii a plecat de curînd în R. D. Germană, iar 19 oameni ai muncii germani își petrec concediul la Sinaia.

Alți oameni ai muncii din țara noastră vor pleca în vara aceasta în concediu în U.R.S.S. în frumoasa stațiune balneară Soci sau în Ungaria, pe malul lacului Balaton și în același timp oameni ai muncii din Uniunea Sovietică și din Ungaria își vor petrece vacanța la noi în țară. (Agerpres)

Acțiuni și propuneri concrete

Încă înainte de a se fi dat publicității declarația cu privire la rezultatele tratativelor sovieto-germane, agențiile de presă subliniau în comentariile lor deosebitul interes cu care sînt urmărite acestea în capitalele occidentale. Anticipînd asupra documentelor, „al căror conținut — dacă nu chiar forma definitivă — a fost stabilit de comun acord", agenția „France Presse" sublinia în cadrul unei telegrame „importanța negocierilor de la Moscova". La rîndul său, agenția „United Press" semnala că „Oficialitățile S.U.A., recunosc marele interes al S.U.A. în evoluția discuțiilor de la Moscova".

Acest interes este explicabil. Cercurile oficiale occidentale știu prea bine că toate tratativele care au avut loc din inițiativa Uniunii Sovietice s-au soldat cu rezultate pozitive, reciproc avantajoase, pentru părțile angajate în negocieri. Opinia publică internațională, la rîndul ei, urmărește cu atenție tratativele la care participă U.R.S.S. deoarece știe că acestora le urmează întotdeauna o nouă îmbunătățire a relațiilor între state și prin urmare se fac noi pași pe calea micșorării încordării. Din această pricină s-ar putea spune că și intuiția celor care conduc afacerile externe ale statelor occidentale a început să funcționeze mai bine. Inspirîndu-se, după cum declară, din aprecierile unor oficialități americane, agenția „United Press" remarca: „au început să se facă speculații în sensul că din această conferință ar putea rezulta evenimente importante pentru Germania".

Intuiția corespondentului agenției amerioane a funcționat perfect. Însuși necazul care se desprinde din telegrama pomenită mai înainte este elocvent din mai multe puncte de vedere. Cu sau fără voia lui, corespondentul mărturisește două lucruri dintr-odată:

— Că de pe urma tratativelor de la Moscova se așteaptă inițiative interesante și rezultate pozitive;

— că asemenea inițiative nu pot fi așteptate din partea occidentului

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

ci numai din partea Uniunii Sovietice.

Declarația dată publicității confirmă așteptările opiniei publice și „previziunile" agenților occidentale. Tratativele de la Moscova s-au soldat cu: reducerea la jumătate a fondurilor bănești pe care R. D. Germană le alocă pentru întreținerea trupelor sovietice în Germania; sporirea volumului livrărilor reciproce; încheierea unui acord pentru construirea în R. D. Germană a unei centrale atomo-electrice cu o capacitate de 100.000 kw. etc.

Toate acestea nu puteau să nu stîrnească satisfacția poporului german și, totodată, neliniștea cercurilor guvernante de la Bonn și din celelalte capitale apusene. Declarația comună de la Moscova pune și mai bine în evidență cele două linii politice care se înfruntă în problema germană.

Două exemple sînt concludente. Cheltuielile pe care le suportă R. D. Germană pentru întreținerea trupelor sovietice din Germania sînt reduse din nou, de această dată la jumătate. În ceea ce privește disputa guvernului de la Bonn cu cele trei puteri occidentale privind cheltuielile de ocupație se cunosc prea bine rezultatele. Londra, Parisul și Washington-ul au refuzat să facă cea mai mică concesie nerenunțînd nici măcar la o singură marcă din fondurile pe care trebuie să le verse contribuabilul vest-german. În al doilea rînd, U.R.S.S. și-a retras o parte substanțială din trupele sale din Germania. Puterile occidentale refuză însă sistematic să facă un gest similar.

Comunicatul de la Moscova a precizat din nou atitudinea celor două state față de problema reunificării Germaniei arătînd că în actualele condiții nu există o altă cale pentru unificarea acesteia în afară de calea tratativelor directe între R. D. Germană și R. F. Germană.

Partenerii tratativelor de la Moscova au adresat guvernelor S.U.A., Angliei și Franței chemarea de a trece, în viitor, la evacuarea totală a trupelor străine de pe teritoriul Germaniei. Oare nu este aceasta una din căile care ar putea duce la ușurarea rezolvării problemei germane, la micșorarea încordării și totodată la reducerea înarmărilor?

Este clar că următorul pas trebuie să fie făcut de puterile occidentale. Răspunsul la propunerile făcute precum și la acțiunile concrete întreprinse de U.R.S.S. ar putea să ne arate încrucît puterile occidentale doresc în mod sincer rezolvarea uneia dintre cele mai arzătoare probleme ale zilelor noastre.

EUGEN PHOEBUS

Interviul nostru

35 medalii de aur, 10 de argint și 8 de bronz

De vorbă cu tov. Vasile Petcu, director general al Direcției de tricotaje și confecții din M.I.U., șeful delegației romîne la cel de al VII-lea Concurs internațional de îmbrăcăminte de la Varșovia.

Cu diferite ocazii, pe diferite planuri, țara noastră se afirmă din ce în ce mai mult în concursurile internaționale ce se organizează în diverse puncte ale lumii. De data aceasta, veștile sosite nu de mult din capitala R. P. Polone ne anunțau despre succesele repurtate de țara noastră în domeniul modei. Delegația romînă înapoiată recent în Capitală de la cel de al VII-lea Concurs internațional de îmbrăcăminte de la Varșovia a adus cu sine numeroase premii cîștigate de creatorii noștri de modele. Interviul luat tovarășului Vasile Petcu, director general al Direcției de tricotaje și confecții din Ministerul Industriei Ușoare, șeful delegației la Concursul internațional de îmbrăcăminte de la Varșovia, ne-a permis să aflăm cîteva amănunte despre participarea țării noastre la amintitul concurs, amănunte pe care le împărtășim astăzi cititorilor noștri.

— Am dori pentru început să ne vorbiți cîte ceva despre concursul care s-a desfășurat la Varșovia, despre caracterul lui de schimb de experiență între diverse țări.

— Nu este lipsit de interes să arăt că la concurs au participat 6 țări — U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. D. Germană, R. P. Ungară, țara noastră — precum și delegați din R. P. Bulgaria și R. P. Chineză în calitate de observatori. Avînd ca obiectiv principal efectuarea unui larg schimb de experiență între creatorii de țesături, confecții și accesorii pentru îmbrăcăminte, concursul s-a bucurat de un binemeritat succes. S-a putut compara în cadrul concursului evoluția creației țesătorilor și confecțiilor în funcție de materii prime, utilaj și cerințele cumpărătorilor din țările respective. Ca un element nou care trebuie subliniat, a fost activitatea în cadrul concursului a unor grupe de tehnicieni de diferite specialități care au întărit caracterul de schimb de experiență tehnico-artistică.

În cadrul concursului, pe lîngă modelele prezentate, fiecare țară a adus cu sine un bogat material documentar cuprinzînd caracteristicile țesăturilor care au servit la executarea confecțiilor, precum și toate elementele constructive ale confecțiilor. În acest fel

(Continuare în pag. 3-a)

Rochie din maramă cu motive romînești din Cîmpulung-Muscel. Medalia de aur a concursului

Perdeșu de vară din bumbac pentru toate ocaziile. Medalia de aur a concursului.

Intoarcerea lui Ştefan Gall

Ştefan Gall din Zimandcuz, raionul Arad, avea 66 de ani cînd a intrat cu tot avutul său în gospodăria colectivă. Asta s-a întîmplat în primăvara anului 1952.

La intrare a declarat în faţa adunării generale:

— Am 66 de ani, dar să nu credeţi că vreau să trăiesc pe spinarea altora. Nu. Eu am lucrat o viaţă întreagă şi acici în gospodăria colectivă vreau să muncesc din toate puterile mele.

Şi Ştefan baci în scurt timp s-a încadrat în viaţa gospodăriei colective. Muncea cot la cot cu tinerii şi seara, cînd se întorcea de pe cîmp, povestea tovarăşilor săi amintiri din timpurile grele cînd lucra ca zilier pe moşia contelui Zselinszki.

A trecut un an. În 1953, la împărţirea veniturilor, colectivistul Ştefan Gall avea 200 zile muncă. Şi bucate i s-au cuvenit destule.

Dar chiaburii din Zimandcuz nu priveau cu ochi buni belşugul tot mai mare ce intra în casele colectiviştilor. Au început să svonească că numai gospodăriile individuale vor fi ajutate de stat, că gospodăriile colective se vor destrăma şi desfiinţa. Ştefan Gall şi-a plecat şi el urechile la aceste vorbe veninoase şi într-o bună zi a părăsit gospodăria colectivă. Toate argumentele consiliului de conducere, pentru a-l lămuri pe Ştefan Gall au fost zadarnice.

Şi Ştefan baci a început să muncească iarăşi singur, crezînd că va cîştiga mai mult, că va avea recolte mai bogate.

★

Doi ani şi-a lucrat singur pămîntul. Cute tot mai adînci au apărut pe faţa-i arsă de soare. A devenit ursuz, tăcut. Vremea trecea dar el n-a putut uita viaţa pe care a dus-o în gospodăria colectivă şi gîndurile sale se îndreptau adesea spre tovarăşii pe care l-a părăsit. Cei doi ani de singurătate, de muncă încordată, l-au convins pe Ştefan Gall şi pe familia sa că au făcut o mare greşeală părăsind gospodăria colectivă.

Într-o dimineaţă un om de statură mijlocie intră în curtea gospodăriei, privi împrejur şi bătu încet apoi la uşa preşedintelui.

— Ai picat tocmai la timp Ştefan baci — îl întîmpină cu căldură preşedintele. Dumneata cunoşti bine via gospodăriei. Cum am putea acolo valorifica mai bine pămîntul?

Ca toate că cererea de reînscriere în gospodăria colectivă era în buzunarul hainei, cu această întrebare a preşedintelui, Ştefan Gall s-a socotit din nou colectivist. Et a simţit că marea familie l-a primit din nou, fără o vorbă, fără a-i cere socoteală de ceea ce făcuse. Ba mai mult încă, preşedintele îi mai cerea sfatul.

Stătea nemişcat în faţa hîrtiei şi în privire i se desluşea întrebarea. Este oare adevărat că mă primiţi din nou între voi?

— Să uităm trecutul — îi spuse preşedintele. Să nu mai vorbim de el. Am auzit că vrei să reintri în colectiv...

— Uite cererea, spuse bătrînul scoţînd din buzunar hîrtia albă, împăturită cu grijă.

— Ştii ceva? Sînt de părere să considerăm toată chestiunea aceasta ca ceva ce nici nu s-a întîmplat, spuse preşedintele, luînd cererea din mîna tremurîndă a lui Ştefan Gall. Acum însă aş dori să aflu părerea dumitale în legătură cu via...

Ştefan Gall se gîndea cu drag la holdele întinse din hotarul comunei. Nu este pelec de pămînt să nu fie cunoscut de el. Aproape 60 de ani şi-a petrecut lucrînd pe întinsele holde ale Zimandcuzului. Adesea, în toiul muncilor de vară, dormea acolo pe holde. Şi-acum cînd marea familie, gospodăria colectivă atît de dragă lui, îi cerea sfatul, primindu-l ca pe un copil rătăcit care s-a reîntors acasă, el răspunse din adîncul inimii:

— Ştii, tovarăşe preşedinte, acolo în partea de răsărit sus spre dîmb, unde odinioară au fost vii roditoare, am putea pune viţe nou!...

VASILE GRĂDINARU

Declaraţia delegaţiei R. P. R. care a participat la lucrările I. E. C.

Între 26 iunie şi 6 iulie s-au desfăşurat la München (R. F. Germană) lucrările Reuniunii Generale a Comisiei Electrotehnice Internaţionale (I.E.C.) din 1956, afiliată la Organizaţia Internaţională de Standardizare (I.S.O.) din cadrul O.N.U.

La întoarcerea în ţară, prof. ing. Martin Bercovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul Direcţiei Electrificării din C.S.P. şi ing. Gh. Lazaride, director tehnic în Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice, membri ai delegaţiei R.P.R. la această reuniune au declarat unui redactor al „Agerpres":

La reuniunea din acest an a I.E.C. au participat 770 de delegaţi, reprezentînd 32 de ţări printre care R. F. Germană, ţară organizatoare a reuniunii din acest an, Cehoslovacia, Elveţia, U.R.S.S. Iugoslavia, Anglia, Ungaria, Italia, S.U.A., Franţa, etc. precum şi delegaţia R.P.R., care a luat parte pentru prima oară în anii de după cel de al doilea război mondial la reuniunile I.E.C.

Delegaţia ţării noastre a participat la lucrările unor comisii şi subcomisii tehnice. Delegaţia R.P.R. a luat parte de asemenea la şedinţa comitetului de acţiune în care au fost luate hotărîri în legătură cu contribuţia pe care ţările membre ale I.E.C. sînt chemate să o dea în domeniul construcţiei utilajelor şi aparatelor electrice destinate producerii energiei atomice şi folosirii ei în scopuri paşnice şi în domeniul automatizării proceselor tehnologice din diferite ramuri industriale. La această şedinţă s-a hotărît în unanimitate şi primirea R.P.R. ca membră a I.E.C., precum şi ţinerea viitoarei Reuniuni Generale a I.E.C. în anul 1957 la Moscova.

Participarea ţării noastre la rezolvarea problemelor ridicate de I.E.C. va prilejui un valoros schimb de experienţă cu toate ţările membre, o legătură directă între ţări, cu tot ce este nou în domeniul industriei electrotehnice. Totodată, unificarea şi folosirea celor mai bune soluţii în construcţiile tehnice, rezultate din colaborarea tuturor ţărilor participante, vor favoriza intensificarea schimburilor de produse electrotehnice între ţări.

Pe tot timpul şederii în R. F. Germană ne-am bucurat de o amabilă atenţie, atît din partea delegaţilor străini, participanţi la reuniune, cît şi din partea germanilor simpli din fabricile pe care am avut ocazia să le vizităm. Dr. Percy Dunsheath, preşedintele I.E.C., ing. L. Ruppert, secretarul general al I.E.C., prof. dr. Richard Vieweg, preşedintele Comitetului naţional german pentru I.E.C., dr. ing. P. Jacottet, secretarul acestui comitet, dr. ing. Herbert Baatz, preşedintele Asociaţiei pentru studiul instalaţiilor de foarte înaltă tensiune din R. F. Germană, şi alţi oameni de ştiinţă s-au interesat îndeaproape de realizările dobîndite de ţara noastră în construcţia de maşini şi instalaţii electrice, precum şi despre formele de învăţămînt tehnic existente în ţara noastră.

Vizitele pe care le-am făcut la fabrica de utilaj telefonic „Siemens-Halske" din München şi la fabrica de tuburi electronice şi televizoare „Telefunken" de la Ulm, excursiile, spectacolele teatrale şi manifestările la care am luat parte ne-au dat prilejul să cunoaştem mai bine unele aspecte din viaţa şi activitatea oamenilor muncii din R. F. Germană, să facem noi legături care vor contribui fără îndoială la lărgirea şi îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre popoarele romîn şi german.

(Agerpres)

NOTE ŞI COMENTARII

★ ★ ★ ★

Cînd trei se ceartă, cine... răspunde?

O zicoare glăsuieşte că „atunci cînd doi se ceartă al treilea cîştigă". Nu s-a găsit nici o variantă pentru cazul cînd trei se ceartă, dar vom încerca să arătăm ce se întîmplă în acest caz. Acum două luni la blocurile muncitoreşti din Baia Mare, str. 8 Martie, s-a dat în folosinţă un nou lot de 27 apartamente. Locatarii s-au bucurat văzînd camerele spaţioase care promiteau condiţii optime de locuit, dar bucuria unora a fost de scurtă durată. În multe apartamente instalaţia electrică nu funcţionează. La apartamentul nr. 58 lipsesc unele robinete şi părţi de instalaţii, în apartamentul nr. 61 şi alte cîteva există numai jumătate din instalaţiile prevăzute pentru băie. De asemenea la maşinile de gătit nu s-au pus grătare, iar la toate acestea se adaugă faptul că mai la fiecare zi se opreşte apa.

Acum să vedem cine sînt „cei trei". Primul este I.L.L. Baia Mare, proprietarul imobilului. Al doilea este întreprinderea constructoare. Poarta numărul 905 şi aparţine de Trustul de construcţii Cluj. Al treilea este întreprinderea de instalaţii cu numărul 910, aparţinînd de acelaşi trust. Între I.L.L. şi întreprinderea 905 s-a încheiat un contract. La rîndul ei întreprinderea 905 a încheiat un „subcontract" cu întreprinderea 910.

Întreprinderea 905 vrea să predea lucrarea. I.L.L. Baia Mare nu vrea s-o recepţioneze (pe drept cuvînt) deoarece este incompletă. Întreprinderea constructoare susţine că întreprinderea de instalaţii nu a respectat contractul. Întreprinderea de instalaţii obiectează că nu are piese. Şi iată cum atunci cînd trei se ceartă nu cîştigă nimeni, ba dimpotrivă...

Trustul de construcţii Cluj trebuie să răspundă totuşi pentru faptul că două întreprinderi (905 şi 910) pe care le conduce nu-şi respectă contractele şi creează o serie de greutăţi beneficiarilor. Mai ales-că lipsurile semnalate sînt numai urmări ale nepăsării.

Neglijenţa trage greu la cîntar

Dacă un călător oarecare s-ar abate pe la unul din tîrgurile finite în raionul Tr. Severin, ar auzi cu siguranţă discuţii de felul acesta:

— La voi cum este?

— Cum să fie? Le-au trimis!

— Şi... se vînde?

— Aşi

Uneori, întîlneşti oameni mai glumeţi.

— Se vorbeşte bade că pentru casa cea nouă ai cumpărat ciment cu pachetelul — auzi pe cîte unul.

— Ca vanilia şi ca piperul — întăreşte altul.

— Eu am auzit că d-ta ai cumpărat cîrnat cu metrul — răspunde cu năduf cel cu casa.

— Şi petrolul cu fiola, intervine al treilea.

Discuţiile şi glumele se fin lanţ, de la data de 1 mai, de cînd cooperativele din 15 comune, printre care Izvoru Aneştilor, Iidoştiţa, Maiovăţu, Crăguieşti, Husnicioara, Severineşti, Iloviţ şi Bălvăneşti, au trimis cîntarele decimale spre verificare întreprinderii industriale raionale „1 Mai" din Tr. Severin.

Le-au trimis, şi acolo stau şi astăzi, deşi verificarea trebuia efectuată în maximum 2—3 zile, iar cîntarele aduse înapoi.

Între timp, produsele industriale ca: var, ciment, bare de fier, sare, etc. nu se pot vinde, deşi există în magazie şi sînt cerute insistent.

Lipsa cîntarelor la cooperative nu creează nepăceri numai ţăranilor muncitori care nu se pot aproviziona cu cele necesare, dar şi cooperativelor, ce nu-şi pot îndeplini planul de casă. Întreprinderea „1 Mai" însă nu se sinchiseşte de încurcăturile pe care le provoacă tărăgănarea executării lucrării, ci se mulţumeşte să ţină cîntarele în magazie, promiţînd din cînd în cînd că „se vor verifica".

Ar fi nevoie ca acest lucru să se întîmple cît mai curînd. Altfel, s-ar putea ca încercîndu-se să se cîntărească neglijenţa şi nepăsarea întreprinderii „1 Mai" să fie nevoie de o basculă.

Din sezisările cititorilor

Ar fi mai bine dacă...

...Întreprinderea „Ianos Herbak" din Cluj ar acorda mai multă atenţie confecţionării sandalelor de copii. Aţa putredă cu care sînt cusute face ca în scurtă vreme, feţele să se desprindă de tălpi, căpăţîneala de feţe şi sandalele să devină inutilizabile. (A. Silvestru).

...în trenul cursa Filiaşi-Orşova, de curînd radiolocat, difuzarea ar funcţiona normal. Aceasta, pe lîngă faptul că radiolocarea trenului şi-ar atinge scopul, ar face ca urechile călătorilor să fie crutate de hîrîituri şi zgomote mai mult decît neplăcute. (C. Burian).

...cititorii din Satu Mare ar putea citi ziare şi duminica. Pentru aceasta n-ar fi necesar decît ca Oficiul P.T.T.R. Satu Mare — sectorul de difuzare a presei — să renunţe la unele obiceiuri comode şi să scurteze stagiul de 17 ore pe care-l fac ziarele în sediul Oficiului de duminică pînă luni. (G. Iacob).

...şcoala elementară de 7 ani din Tintea ar fi instituită acoperită. Cu puţină insistenţă din partea statului popular regional Ploieşti s-ar putea obţine cele 15.000 bucăţi ţiglă, a căror livrare a fost de atîtea ori amînată de către întreprinderea „Octombrie Roşu" din Tîrgovişte. (Gh. Cazan).

...s-ar găsi mai uşor hîrtie de calc, Studenţii de la Institutele Politehnică şi Arhitectură ar fi foarte mulţumiţi dacă s-ar rezolva această problemă. (A. Marco).

...şuruburile produse de fabrica „Bella Breiner" Oraşul Stalin şi „Constantin David" Bucureşti ar fi mai bine filetate. În felul acesta muncitorii oficiului de foraj de la Trestul II Moreni ar evita pierderea unui preţios timp de muncă pe care-l folosesc acum pentru refiletarea şuruburilor (Manole Stoica).

...s-ar termina pavarea celor două trotuare din Predeal care mărginesc şoseaua naţională. A mai rămas o porţiune de la şcoală pînă la canton unde, după nivelarea terenului, lucrările au fost părăsite. Ar fi timpul... deoarece lucrările au început cu doi ani în urmă. (Gh. Pălimaru).

Un pod...

Peste rîul Ciorogîrla a început de cîtva timp construirea unui pod. Şi ca la orice pod, şi în cazul de faţă era nevoie, printre altele, de o anumită cantitate de ciment. Întreprinderea nr. 4 drumuri şi poduri din Trustul regional de construcţii locale Bucureşti (T.R.C.L.B.) care se ocupă cu construcţia podului, a adus şi depozitat la locul construcţiei 4 vagoane de ciment de calitate superioară. Pînă aici lucrurile au mers ca pe roate. Dar mai tîrziu întreprinderea constructoare a „omis" un „amănunt". Acest „amănunt", cunoscut de toată lumea, arată că cimentul trebuie depozitat în locuri uscate şi bine aerisite, pentru a se putea conserva un timp mai îndelungat. În cazul de faţă limita de conservare indicată era cam de 6 luni de zile.

Din cele 4 vagoane de ciment amintite aproape jumătate stau mai bine de un an şi ceva pe şantier fără a fi utilizate. Cum timpul nu trece fără să lase urme, şi-a pus amprenta şi asupra cimentului respectiv care a început să se aglomereze, să se împietrească, devenind inutilizabil pentru lucrările de rezistenţă pentru care fusese destinat. Aşadar, o cantitate de material s-a degradat sub privirile îngăduitoare ale întreprinderii constructoare.

Or, cînd întreprinderea rămîne pasivă la toate cele ce se petrec în jurul ei se impune ca factorii superiori să intervină şi să ia o seamă de măsuri, cît se poate de... active.

Fără ambalaj

Pentru unele întreprinderi preocuparea pentru apărarea şi conservarea produselor este ceva cu totul secundar.

Despre asemenea întreprinderi şi produsele respective pot spune multe, de pildă, cumpărătorii din oraşul Rădăuţi.

Un cetăţean a vrut să cumpere un căruţior de copii. N-a putut să-şi aleagă nici unul din cele 10 căruţioare fabricate de cooperativa Lemn-Mobila din Cluj. Fuseseră destul de bune şi frumoase probabil... înainte de a fi expediate. La destinaţie însă au ajuns deteriorate deoarece au fost trimise fără ambalaj.

Altul — căuta o sobă de gătit. Din 20 bucăţi aici o sobă nu era întreagă. Trei erau degradate complet iar celelalte parţial. Întreprinderea metalurgică „Flacăra" din Ploieşti le-a expediat fără ambalaj.

Pagube materiale, cumpărători nemulţumiţi că nu găsesc ceea ce le trebuie sînt rezultatele acestei lipse de prevedere cu totul nejustificată.

Aspirantul la lucru

Fotografia alăturată îl înfăţişează pe tînărul aspirant Vlad Sotiriu, de la I.C.A.R. notîndu-şi cu atenţie observaţiile dintr-o experienţă cu roşii. Executată sub conducerea ştiinţifică a tov. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., această experienţă analizează procesul de asimilaţie a plantelor de roşii în urma îngrăşării aeriene a răsadurilor cu bioxid de carbon rezultat din arderea gazului metan în seră.

Din analizele făcute anii trecuţi rezultă că în urma acestui tratament, producţia de roşii sporeşte (4-16 la sută), fructele cresc mai mari, iar conţinutul lor se îmbogăţeşte în substanţe nutritive (zahăr, vitamine, etc).

Foto: V. N. CEAUŞU

Ştafeta plutaşilor

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Ziua marinei militare a R.P.R. prilejuieşte în fiecare an plutaşilor de pe Bistriţa participarea la ştafeta nautică tradiţională.

Anul acesta, ştafeta nautică şi terestră, organizată în întîmpinarea „Zilei Marinei militare" a R.P.R. care se va sărbători la începutul lunii august, va parcurge două mari trasee, în lungime de aproximativ 2.500 km. şi se va bucura de participarea membrilor A.V.S.A.P. din 49 de raioane ale ţării noastre.

Unul din trasee porneşte de la Tg. Mureş, pe rîul Mureş şi, apoi completat de o ştafetă terestră, va continua pe Dunăre pînă la Galaţi, unde se va contopi cu ştafeta de pe Bistriţa şi Siret pentru a continua drumul spre Marea Neagră. Pe Bistriţa ştafeta nautică porneşte cu o plută de la Cîrlibaba. Plutaşii din regiunea Bacău, membri ai A.V.S.A.P. vor prelua ştafeta la Ceahlău.

Sărbătoarea cîntecului şi dansului

CONSTANŢA — (de la corespondentul nostru).

Peste 1500 de artişti amatori, colectivişti şi tractoriştii, ţărani muncitori, tineri şi vîrstnici, femei şi bărbaţi din satele Dobrogei, au venit duminică la marea întrecere pe regiune a cîntecului şi dansului. Prima zi a fazei regionale a celui de al patrulea concurs al căminelor culturale şi caselor culturale a avut loc pe scena din parcul „Maxim Gorchi". De dimineaţă şi pînă noaptea tîrziu, în faţa publicului spectator şi a juriului au prezentat programele lor de cîntece şi dansuri 15 coruri, 30 formaţii de dansuri, 45 solişti vocali şi instrumentişti, 5 brigăzi artistice de agitaţie şi un taraf popular, premiat în cadrul întrecerilor dintre cele 7 raioane.

VEDERE DIN ORAŞUL CLUJ

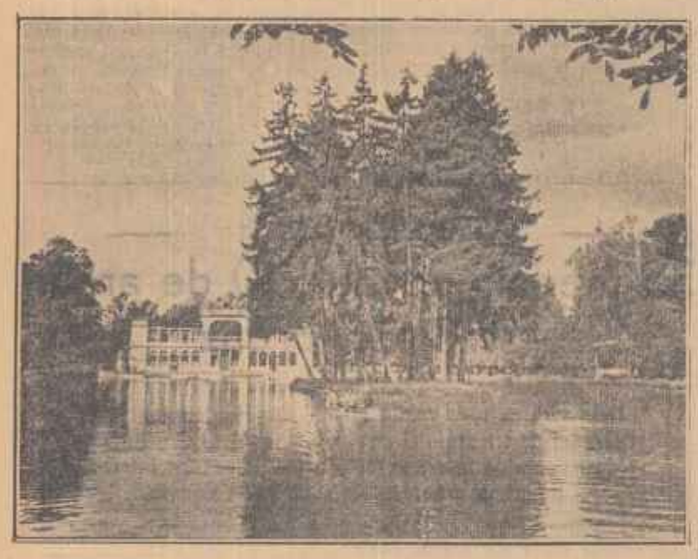

Lacul din parcul oraşului

Foto: AGERPRES

Să conducem cu competenţă economia locală

Pentru o deplină concordanţă între planul de producţie şi cel financiar

În ziarul „Romînia liberă" au apărut articole care se ocupau de unele probleme ale îmbunătăţirii activităţii în sectorul construcţiilor locale — articole care au scos în relief în special aspecte ale planificării în acest sector. Legat de aceasta am dori să aducem şi noi o contribuţie în studierea unor astfel de probleme şi să arătăm un aspect care creează greutăţi în activitatea trusturilor regionale de construcţii locale. Este vorba de neconcordanţa ce există uneori între planul de producţie şi planul financiar.

Pentru crearea condiţiilor financiare care să permită îndeplinirea sarcinilor de producţie se întocmesc de către Ministerul de Finanţe planuri financiare, care trebuie să corespundă cu celelalte planuri, fiind rezultatul aplicării indicatorilor financiari la planul de producţie. În linii mari, un plan financiar prevede beneficiile ce trebuie realizate de unitatea respectivă, sarcina de reducere a preţului de cost, fondul de rulment, planul de casă, creditele, fondul directorial ca şi alţi indicatori financiari care reflectă în ultima instanţă partea băneească a planului de producţie. Iată de ce la elaborarea planurilor în vederea stabilirii unei depline concordanţe între planul de producţie şi cel financiar organele centrale de planificare, respectiv Comitetul de Stat al Planificării şi Ministerul de Finanţe, trebuie să lucreze într-o strînsă colaborare.

Ce s-a întîmplat însă în realitate? Atît C.S.P. cît şi Ministerul de Finanţe şi-au întocmit partea lor de planificare fără să se întrebe dacă există vreo corelaţie între planuri, dacă sarcinile pe care le trasează sînt influenţate sau influenţează celelalţi indicatori. Aceasta s-a întîmplat chiar de la elaborarea planurilor, cînd totul era în stadiu de proiect şi cînd greşelile ce se constatau se puteau remedia cu uşurinţă înainte de a aduce pagube economiei naţionale. Pe de o parte organele de planificare au trasat un plan de producţie, în care nu au ţinut seama de capacităţile trusturilor (în anul 1956 prin planul de stat s-au fixat la majoritatea T.R.C.L. planuri de producţie sub capacitatea lor reală, urmînd ca diferenţa să fie acoperită cu lucrări din fonduri locale şi cu lucrări trasate ca sarcină de regie unor beneficiari). Pe de altă parte, organele financiare au întocmit planurile lor la volumul de lucrări preliminat ce se va executa de către trusturile regionale fără să ţină cît de puţin seama că există pentru acestea o sarcină de producţie trasată prin planul de stat. În majoritatea cazurilor, planurile financiare s-au alcătuit pentru un volum de producţie apropiat de capacitatea reală a trusturilor.

Aceste diferenţe între planurile financiare şi planurile de producţie au fost la începutul anului 1956 la unele T.R.C.L. destul de accentuate. Astfel la T.R.C.L. Bucureşti volumul de producţie prevăzut în planul financiar a fost cu 53 la sută mai mare ca cel prevăzut în planul de producţie, la T.R.C.L. Regiunea Autonomă Maghiară cu 55 la sută, la T.R.C.L. Cluj cu 27 la sută şi la T.R.C.L. Suceava cu 22 la sută.

Sfaturile populare caută să acopere cu lucrări întreaga capacitate de producţie a trusturilor pe măsura nevoilor şi posibilităţilor lor. De aceea diferenţele create prin sistemul actual de planificare între planurile de producţie şi planurile financiare se micşorează treptat în timpul anului pe măsura prelurării de lucrări peste planul de producţie iniţial. Situaţia existentă la 30 aprilie 1956 arăta că volumul de lucrări prevăzute în planul financiar rămăsese totuşi mai mare decît cel prevăzut în planul de producţie.

Luînd în consideraţie la întocmirea planurilor financiare capacitatea şi nu volumul de producţie prevăzut iniţial în planul de stat pentru T.R.C.L. şi mergînd pe linia că capacităţile T.R.C.L. se vor acoperi în întregime cu lucrări ulterioare, s-ar părea că organele financiare prin sistemul lor de planificare se apropie mai mult de realitate.

Modul acesta de a pune problema nu este însă nici principial şi nici practic. Un plan nu se întocmeşte la întîmplare numai pentru a se îndeplini o formalitate cerută, ci este legea de bază a oricărei activităţi. El constituie linia călăuzitoare de la care nu trebuie să ne abatem. Iată de ce la alcătuirea planurilor nu trebuie pornit de la presupuneri, ci de la date reale, nu trebuie contat pe întîmplări fericite, ci trebuie create condiţii optime. Aceasta se face cu muncă, cu cunoştinţe de specialitate şi cu experienţă în sectorul respectiv.

Datorită metodologiei de plan folosită de C.S.P., în acest an planul de producţie al trusturilor regionale de construcţii locale este variabil şi anume se măreşte pe măsură ce se preiau lucrări. Planul financiar ar urma deci să fie modificat la perioade scurte, lucru ce nu este posibil. Dar chiar planul stabilit iniţial este supus la dese fluctuaţii datorită schimburilor de obiective. În anul 1955 planurile T.R.C.L. au suferit numeroase restructurări, ajungînd ca la T.R.C.L. Suceava planul să se restructureze în cursul aceluiaşi an de 7 ori, iar la T.R.C.L. Oradea de 8 ori. Situaţia este şi mai gravă la întreprinderile din cadrul trusturilor. Planul lor de producţie are o variaţie mai mare: planul de producţie al întreprinderii 3 Alexandria din cadrul T.R.C.L. Bucureşti, de pildă, s-a fixat în 1956 la 50 la sută din cel al anului 1955. În urma unor redistribuiri a lucrărilor în cadrul trustului, survenită în trimestrul II, planul s-a dublat ajungînd astfel din nou la nivelul pe care l-a avut în 1955. Fondul de rulment al acestei întreprinderi, care constituie un indicator al planului financiar, a urmat însă alte fluctuaţii, care au dat naştere la anomalii. Întreprinderea 3 Alexandria a fost obligată la începutul anului să restituie cca. 50 la sută din fondul de rulment pe care-l deţinea, ca urmare a reducerii planului. În situaţia cînd i s-a dublat însă planul nu i s-a completat şi fondul de rulment la valoarea corespunzătoare şi a rămas în continuare înjumătăţit, deoarece cu această valoare fusese prins în prevederile bugetare. Consecinţa imediată a acestei situaţii a fost blocarea contului în trimestrul I 1956, amenzi pentru întîrzierea de plată, crearea unui renume de rău plătnic şi încetarea livrărilor la majoritatea materialelor de către furnizor. Prin aceasta, activitatea întreprinderii a fost serios frînată, planul n-a fost realizat, iar preţul de cost efectiv al lucrărilor în loc să scadă a crescut. Din păcate cazul întreprinderii 3 Alexandria nu este izolat şi acest lucru trebuie să dea de gîndit organelor de planificare şi financiare locale.

Diferenţa dintre planul de producţie şi cel financiar se accentuează şi datorită faptului că nu întotdeauna se creează trustului condiţii de realizare a planului de producţie. Astfel, documentaţiile nu se trimit la timp, materialele nu corespund întotdeauna necesarului specificaţiilor şi mijloacelor de transport, etc.

Planul financiar prevede veniturile şi cheltuielile ce trebuie realizate de organizaţia de construcţii. Cum cheltuielile sînt calculate în funcţie de venituri, de la începutul anului veniturile apar ca realizabile numai în cazul depăşirii cifrei de plan de stat şi atingerii volumului de lucrări prevăzut în planul financiar. Avînd în vedere că beneficiile trebuie vărsate indiferent de cifra de plan de producţie şi indiferent de realizări, deoarece organele financiare nu ţau în considerare decît planul financiar, consecinţele se deduc uşor. În cazul unei producţii realizată sub cea planificată în planul financiar, vărsămintele ce trebuie făcute sînt mai mari decît cele ce pot rezulta din cotele de beneficii legale prevăzute în devize şi decît economiile ce se pot realiza. Vărsarea acestor beneficii depăşind sumele realizate ca atare, va micşora fondul de rulment, concurînd în mod sigur la blocarea contului, la plata amenzilor pentru nerespectarea la timp a obligaţiilor băneşti faţă de terţi.

Îndeplinirea planului financiar atît ca volum cît şi ca rentabilitate condiţionează la organizaţiile de construcţii şi crearea fondului directorului. Acest fond constituie un factor deosebit de important în activitatea trusturilor, deoarece, pe baza lui se pot lua măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale salariaţilor prin înfiinţarea de cantine, creşe, terenuri de sport, băi şi prin acordarea diferitelor stimulente şi ajutoare. Pentru a beneficia însă de fondul directorului trusturile sînt tentate în foarte multe cazuri să preia spre executare lucrări peste volumul planificat prin planul de producţie chiar în afara disponibilului de capacitate pe genuri numai pentru acoperirea diferenţei ce am arătat că există pînă la cifra de producţie prevăzută în planul financiar. În acest caz rentabilitatea trusturilor va suferi, deoarece mijloacele de producţie nu pot da aceiaşi rentabilitate la lucrările de alt gen celui pentru care fuseseră profilate. Astfel forţele de muncă disponibile de la lucrările de drumuri vor da un randament scăzut dacă vor fi întrebuinţate la lucrările de construcţii, iar utilajele vor fi complet imobilizate, plătindu-se totuşi amortizările respective.

Cele arătate mai sus ilustrează cîteva din consecinţele imediate pe care le are asupra activităţii trusturilor regionale de construcţii locale, neconcordanţa ce există între planul de producţie şi cel financiar. Iată de ce socotim că este necesar ca atît Comitetul de Stat al Planificării, cît şi Ministerul de Finanţe care dirijează şi coordonează la un nivel superior activitatea construcţiilor locale din punct de vedere economic şi financiar, să acorde mai multă atenţie modului în care se întocmesc planurile, să colaboreze la alcătuirea acestora în vederea stabilirii unei depline concordanţe între planul de producţie şi cel financiar.

Planurile ce se trasează trusturilor regionale de construcţii locale, instrucţiunile şi normativele ce se trimit organelor de execuţie trebuie să fie bine studiate şi să constituie un ajutor în sensul unei linii care să fie urmată cu siguranţa pe care ţi-o dă încrederea într-o călăuză competentă. Numai în acest fel munca lucrătorilor din producţie va da roadele aşteptate.

Ing. D. NICULESCU şi
Ing. D. PANAITOPOL
din Ministerul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale

Un titan al picturii: Rembrandt

S-au împlinit 350 ani de la naşterea lui Rembrandt van Ryn, titanul picturii olandeze din secolul XVII, sărbătorit în acest an sub patronajul Consiliului Mondial al Păcii.

Pentru oamenii simpli, ca şi pentru slujitorii asidui ai penelului, numele său a devenit de mult sinonim cu pictura. Operele sale, pretutindeni unde se află, mari sau mici, sînt venerate căci în fiecare se regăsesc cu prisosinţă trăsăturile geniului său. Unice rămîn felul rembrandtian de a reda plastic viaţa, simplitatea şi amploarea picturii sale, eleganţa şi echilibrul ansamblurilor compoziţionale. El a dus pe culmi rivnite încă astăzi arta atmosferei şi a clarobscurului. Rembrandt era un autentic „adorator al luminii" — cum îl numeşte Repin. Scălda totul într-o lumină suavă, pătrunzătoare, ca vibraţiile profunde ale unei muzici discrete dar emoţionante.

Toate aceste trăsături ale picturii sale fără de care opera rembrandtiană nu poate fi înţeleasă sînt însă calităţi ale esenţialului creaţiei marelui olandez, profundul mesaj umanist al emoţionantelor teme şi subiecte tratate. Este mesajul acelui celebru tablou „Întoarcerea fiului risipitor" către care oamenii se duc în pelerinaj şi de la care pleacă zguduiţi, emoţionaţi şi cu siguranţă mai înnobilaţi sufleteşte.

Pentru noi aceste trăsături ale picturii marelui artist apar astăzi ca docte şi nu de puţine ori sîntem îndemnaţi a lega numele lui Rembrandt numai de ceea ce a adus el nou în pictură. Se spune: Rembrandt este „vrăjitorul luminii". Dar Rembrandt mai înseamnă şi o viaţă dramatică pe solul căreia s-a format copleşitoarea personalitate artistică a acestui titan, din care au izvorît subiectele umaniste ale lucrărilor sale.

S-a născut în 1606 în oraşul Leyda. Viaţa grea a familiei — tatăl său a fost morar — i-au imprimat primele conţinuturi umaniste ale conştiinţei sale. Înzestrat cu o sensibilitate excepţională, el percepea viaţa în sensurile sale majore şi, deşi aderent către aspectele gingaşe, pline de poezie şi prospeţime, reflecta şi vibra deopotrivă în faţa durerilor şi a vicisitudinilor traiului omenesc. De aceea nu a putut rămîne alături de şcoala pictorilor aşazişi romaniştii, epigoni idilici şi artificiali ai marii picturi italiene: chipurile ireale, dulcege, pictate de aceştia, corect dar rece, nu l-au atras.

Mult mai aproape de chemarea conştiinţei sale s-a aflat un profesor al său — Pieter Lastman. De la acest pictor, posesor al unei arte mature, Rembrandt a rămas cu preferinţa pentru expunerea unor sensuri majore ale realităţii prin subiectele biblice: i-a atras clarobscurul care dădea atîta valoare şi plasticitate formelor şi conferea o atmosferă atît de autentic dramatică scenelor. Însă Rembrandt avea de spus în artă un cuvînt propriu. Ieşit de sub tutela învăţătorului, el se îndreaptă conştient către ceea ce a fost cu adevărat povăţuitorul său, etalonul de confruntare a realizărilor, sursa reală a originalităţii creaţiei sale — viaţa înconjurătoare.

Cu o voinţă ce putea izvori numai din conştiinţa menirii artei sale, el studia mult peisajul, lumina, trăsăturile feţelor oamenilor, sclipirile ochilor, surîsurile, variatele concordanţe ale stărilor sufleteşti cu exteriorizările fizice. El studiază nu numai ca un observator, ci, interesat de felul cum toate aceste aspecte ale vieţii pot fi redate expresiv şi convingător în pictură. Din lipsă de modele, membrii familiei sale ajung a interpreta scene biblice. Se picta de asemenea pe sine uneori preocupat anume de redarea unui sentiment sau a unei stări sufleteşti. Cînd s-a stabilit definitiv în 1613 la Amsterdam avea renume şi comenzile pentru portrete îl asaltau. Celebra „Lecţie de anatomie" este un portret de grup al unor chirurgi adunaţi în jurul profesorului Tulp.

O căsătorie din sentiment cu frumoasa Saskia pare a-i face fericit pe viaţă. Rembrandt era însă un om cîudat. O caldă prietenie îl lega de oamenii simpli iar mărginirea burgheză îl enerva. În plus, el înţelegea să dea artei sale sensuri care nu puteau fi digerate de minţile tîmite şi bănuitoare ale elinţilor săi. Comanda unui portret de grup a unor burghezi îi lală pe care o execută într-o viziune îndrăzneaţă dînd la iveală celebrul „Rond de noapte" îi atrage huiduri. Privat de mijloace materiale, zguduit de pierderea soţiei iubite Saskia, a fiului său Titus, Rembrandt trăia o mare dramă care-şi găseşte ecou în pictura sa. Lucrările lui Rembrandt devin patetice, de un realism mai sobru. A murit în mare sărăcie, uitat de contemporani. Generaţiile următoare i-au recunoscut însă genialitatea operei şi, în vremea noastră, asistăm la o culme a acestei preţuiri.

Din aceleaşi motive şi puţinele creaţii ale lui Rembrandt deţinute în muzeele din ţara noastră trezesc în aceste zile un interes deosebit. La Muzeul de artă al R.P.R. se află trei lucrări ale lui Rembrandt: „David tăind mantaua lui Saul", „Portret de femeie" şi remarcabila compoziţie „Haman implorînd iertarea Esterei". În această compoziţie se regăseşte atmosfera dramatică rembrandtiană generată de tensiunea momentului psihologic — ruga de iertăciune a trădătorului către stăpîna sa — exprimată într-o plastică cu magistrale efecte de lumină. Rochia reginei este ca un focar de lumină ce se reia în vibraţiile veşmîntului roşu al lui Haman şi ca un ecou în sceptrul de aur al lui Assuerus.

La Cluj, cîteva gravuri ale lui Rembrandt, alături de cele ale altor meşteri olandezi, au fost întrunite într-o expoziţie specială de grafică olandeză.

În fiecare din aceste lucrări se dezvăluie pe deplin arta unică a lui Rembrandt, unul din cele mai mari genii artistice din toate timpurile.

MAXIM COSMA

Un campionat, un record și încă ceva...

L-am întîlnit duminică, din nou, pe prietenul meu de meci. Era în culmea fericirii.

— Ți-am spus eu! Mai rar fete ca ale noastre. De Angelica Rozeanu și Ella Zeller, ce să mai vorbim! Și săptămîna trecută întîi handbalistele campioane mondiale și-acum Iolanda Balaș, recordmană mondială. Asta nu-i nimic, o să vezi ce mai vine. Ține minte ce-ți spun eu. Tot respectul pentru femei.

Precizarea din încheiere mi-a adus aminte de o altă întîlnire a noastră: la meciul de fotbal Romînia—Suedia. Venise din timp nu numai ca să-și ocupe locul, dar și pentru meciul de deschidere în care jucau handbalistele.

Era interesant să-l privești. Preocupat să urmărească fiecare acțiune, nu putea totuși să se bucure din plin de meci din cauza unei pîrdalnice de sete care-l chinuia. S-a chinuit ce s-a chinuit și pînă în cele din urmă a găsit modalitatea de a rezolva ambele probleme: imediat ce golea cele două sticle de suc pe care le avea, își trimitea nevasta să-i aducă altele. Și cum setea îi creștea proporțional cu entuziasmul, de cîte ori exclama „bravo dom'le, ți-am spus eu, tot respectul pentru fetele noastre", de-atîtea ori își trimitea nevasta după suc.

L-am mai văzut de atunci de cîteva ori, (pe el sau pe un frate de-al lui cu care seamănă în atitudini ca două picături de apă, amănuntul n-are nicio importanță). L-am auzit odată vorbind cu profundă admirație de succesele obținute de una din cele mai bune fiziciene ale noastre, pentru ca în cursul aceleiași discuții să demonstreze cu lux de argumente de ce socoate că fiica dumisale trebuie să facă o partidă bună „care să-i asigure o viață liniștită de femeie la casa ei, fără grija serviciului". Și l-am mai întîlnit (pe el sau pe alter-egoul lui) în conducerea unei fabrici pledînd pentru egalitate între bărbat și femeie (dar nu în posturile de răspundere), în comitetul executiv al unui sfat popular (susținînd cu îndîrjire că locul femeii e în comisiile de femei, atît și nimic mai mult).

E drept că-l întîlnesc (sau că-l întîlnim fiindcă sînt sigur că și dumneavoastră îl cunoașteți) din ce în ce mai rar, dar îl întîlnim totuși. Gata oricînd să recunoască calitățile sau realizările unei femei sau ale alteia, n-are putere să recunoască că fenomenul a căpătat la noi în țară caracter de masă. I se pare că recunoscînd și-ar pierde din prestigiul lui de bărbat.

Sînt sigur că amintindu-vă de cunoștința noastră comună, n-am adus în discuție nici o problemă nouă. Sînt atitudini pe care cînd le mai întîlnim le combatem cu toții (sau aproape cu toții).

Plecînd însă de la rezultatele sportive înregistrate în cursul săptămînii precedente de reprezentantele noastre, rezultate cu care ne mindrim toți (indiferent de sex), m-am gîndit că poate nu e rău să mai discutăm puțin și despre problemele de mai sus, măcar că azi e 19 iulie și nu 8 martie.

N. FOCȘA

35 medalii de aur, 10 de argint și 8 de bronz

(Urmare din pag. 1-a)

fiecare delegație a primit materialul documentar complet al celorlalte țări.

— *Ce ne puteți spune despre felul în care s-a prezentat la concurs țara noastră? Cum au fost apreciate modelele aduse de delegația română?*

— Colecția de modele adusă de delegația noastră a fost elaborată pe baza unei tematici precise și obligatorii pentru toate țările participante la concurs. La lucrările de pregătire a colecției care s-au desfășurat sub conducerea Centrului de Modele, Desene și Contexturi al Ministerului Industriei Ușoare, au luat parte țesători de bumbac, lînă și mătase, imprimeri de bumbac și mătase, întreprinderi de încălțăminte și marochinărie, fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" și atelierele Centrului. Prin colaborarea strînsă dintre țesători, confecționeri și creatorii de încălțăminte și marochinarii, noi am izbutit să culegem la Varșovia aprecieri din cele mai bune pentru modelele prezentate. 35 de medalii de aur, 10 medalii de argint și 8 de bronz, iată premiile primite în cadrul concursului de delegația noastră pentru modelele expuse. În mod deosebit au fost evidențiate țesăturile întreprinderilor „Bumbacul" și „Industria Linei" din Timișoara, „Industria Textilă"-Lugoj, „Postăvăria Romînă", „Țesătoriile Reunite", „Mătasea Populară", încălțămintea și articolele de marochinărie ale fabricilor „Bela Brainer"-Timișoara, „Bernath Andrei", confecțiile fabricii „Gh. Gheorghiu-Dej" ca și produsele atelierelor Centrului de Modele, Desene și Contexturi. Bune aprecieri au primit și confecțiunile din țesături prezentate de colective din cadrul UCECOM-ului.

Din convorbirea avută cu tov. Vasile Petcu am aflat și o sumedenie de noutăți în problemele modei. Iată mai întîi pe cele privind moda pentru femei și copii.

— În cadrul Concursului de la Varșovia delegația noastră a avut prilejul să facă o seamă de constatări foarte utile în ceea ce privește noutățile în modă. În materie de modă feminină de pildă, noi am constatat că pentru îmbrăcămintea subțire, fie bumbac, mătase sau țesături din fibre sintetice, linia se menține foarte îngustă pentru corsaj, foarte largă pentru fustă, cu lărgimi din talie sau tăieturi mai jos de talie, care prin felul în care sînt dispuse determină și linia rochiei.

La studierea viitoarelor noastre modele va trebui să ținem seama și de faptul că pentru orice linie de rochie, indiferent de caracterul ei, de dimineață, de după masă, de seară, o noutate — ca auxiliar — o constituie șalul. Apariția șalului este determinată de decolteuri mari și de toate formele, în special pătrate.

La îmbrăcămintea pentru copii, noutatea o constituie introducerea unei linii lejere și practice mai ales pentru îmbrăcămintea de toate zilele. Am remarcat de asemenea că se menține în moda pentru copii folosirea specificului național și a motivelor populare, stilizate cu rezultate estetice foarte bune.

— *Ce ne puteți spune despre noutățile din confecțiile pentru bărbați și băieți?*

— La concurs, un capitol deosebit de interesant a constituit moda pentru bărbați și băieți, cu toate că tematica a acordat o pondere foarte mare îmbrăcămintei pentru femei, fete și copii. Toți participanții au reușit să aducă ceva nou privitor la linia modei pentru bărbați. Colecția țării noastre a stîrnit admirația participanților în ceea ce privește asortarea țesăturii la modelul respectiv și în mod deosebit execuția modelelor.

Foarte interesante au fost modelele prezentate pentru bărbați de către R. P. Polonă, U.R.S.S., R. D. Germană, R. Cehoslovacă care spre deosebire de cele prezentate de noi, au mers pe o linie mai mult fantezistă. Modelele amintite se deosebesc prin faptul că nu-și păstrează liniile cunoscute clasice, sînt mai lejere și în general au o formă mai ușoară, mai suplă.

După ce ne-a vorbit și despre ultimele noutăți în materie de țesături și tricoturi, tov. Vasile Petcu ne-a arătat în încheiere: — Odată întorși acasă noi vom studia în mod sistematic materialul documentar al celorlalte țări, pentru a-l adapta condițiilor noastre și pentru a introduce în industrie modele corespunzătoare, lărgind astfel sortimentul țesăturilor și confecțiilor, ridicîndu-i nivelul tehnic și artistic. Din schimbul de experiență efectuat cu ocazia concursului de la Varșovia, noi am văzut că va trebui să creăm condiții ca cel puțin în întreprinderile mai mari să se organizeze un colectiv de creatori care să țină seama atît de cerințele maselor largi de cumpărători cît și de specificul regiunilor. În general, concursul de la Varșovia care a strîns laolaltă creatorii din mai multe țări, a fost dominat prin aspectul țesăturilor de un colorit viol și zgîbiu. Peste tot alb mult, albul suav al petalelor de crin, bleu, roz și o gamă nesfîrșită de culori pastel care au simbolizat dorința de mai bine, de mai frumos, de pace".

Ne-am despărțit de tov. V. Petcu mulțumindu-i pentru interesantele relatări făcute.

FR. KLINGER

Congresul Partidului Comunist Francez

LE HAVRE 18 (Agerpres). — La 18 iulie, în clădirea Municipalității orașului Le Havre, s-a deschis cel de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez. La congres participă 1600 de delegați și oaspeți din partea partidelor comuniste și muncitorești frățești din diferite țări. La congres au sosit de asemenea numeroși ziariști francezi și străini.

Ordinea de zi a congresului cuprinde următoarele puncte: Pentru progresul social, pentru pace și măreția națională a Franței (raportor — Maurice Thorez); Municipalitățile în slujba maselor de oameni ai muncii (raportor — Jacques Duclos); Alegerea organelor conducătoare ale partidului.

Raportul cu privire la prima problemă de pe ordinea de zi a fost prezentat de Maurice Thorez, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care a fost întîmpinat cu aplauze furtunoase de delegații la congres.

„Pentru progresul social, pentru pace și măreția națională a Franței"

Raport prezentat de Maurice Thorez

În raportul său, Maurice Thorez a subliniat în primul rînd că de la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Francez nu au trecut decît doi ani dar în această perioadă s-au petrecut mari schimbări în situația internațională și în Franța. În urma schimbărilor posibelice, a spus el, care nu au putut fi anihilate de „războiul rece", epoca noastră se caracterizează printr-o trăsătură fundamentală: transformarea socialismului într-un sistem mondial. În legătură cu aceasta, în fața mișcării muncitorești se ridică într-o formă nouă numeroase probleme. Analiza profundă a acestor probleme a fost făcută acum cîteva luni la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a constituit o etapă importantă în dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului.

După ce a vorbit despre întărirea forțelor lagărului socialismului și despre coeziunea țărilor care fac parte din zona păcii, Maurice Thorez a trecut la analiza situației economice și politice din Franța. El a declarat că în Franța continuă concentrarea intensă a capitalului.

Thorez a subliniat că în ultimii ani s-a obținut un oarecare progres în dezvoltarea industrială a Franței, că acest progres are un caracter instabil și o bază nesănătoasă. Printre factorii care condiționează acest progres sînt: militarizarea economiei și cursa înarmărilor, dezvoltarea exportului datorită înlăturării temporare a concurenței germane, japoneze și italiene, reînoirea utilajului industrial pe seama contribuabililor, intensificarea exploatării clasei muncitoare.

Thorez a trecut în continuare la problema pauperizării clasei muncitoare franceze și a țărănimii franceze, ocupîndu-se de creșterea impozitelor și intensificarea ofensivei monopolurilor capitaliste împotriva maselor muncitoare. Luptînd pentru viitorul poporului nostru, pentru fericirea și măreția țării noastre, pentru o Franță socialistă, a declarat Thorez, noi chemăm clasa muncitoare să opună o rezistență hotărîtă monopolurilor.

Thorez a expus apoi fondul problemei algeriene, subliniind că cererea cercurilor colonialiste cu privire la menținerea „pozițiilor franceze" în Algeria duce în realitate la lichidarea acestor poziții, deoarece războiul din Algeria adîncește prăpastia dintre popoarele Algeriei și Franței.

Apreciind drept o nebunie încercările de a opri înaintarea mondială a popoarelor coloniale spre independență națională, raportorul a arătat că comuniștii și socialiștii vor continua lupta comună pentru încetarea operațiunilor militare în Algeria, strîngînd semnături pe petiții, trimițînd delegații la membrii parlamentului, organizînd mitinguri și demonstrații precum și greve de scurtă durată.

În continuare, Thorez s-a referit la situația din Franța în lumina noilor probleme actuale.

Desfășurarea favorabilă a recentelor tratative franco-sovietice, a spus Thorez în continuare, a contribuit în mare măsură la restabilirea relațiilor de prietenie între toate marile puteri cărora le revine răspunderea principală pentru menținerea păcii.

Thorez a spus că actualul guvern francez a făcut cîțiva pași înainte în deosebi în ceea ce privește problema germană și dezarmarea. Principala cauză însă a încordării internaționale rezidă în politica „de pe poziții de forță" și o adevărată slăbire a încordării nu poate fi asigurată decît pe calea renunțării categorice la această politică al cărei eșec este evident pentru toți.

Este cu totul firesc, a spus în continuare Thorez, că în Franța se discută pe larg problema căilor de trecere la un nou regim, deoarece în Franța de astăzi s-au creat condițiile obiective pentru instaurarea socialismului, deoarece conștiința socialistă pătrunde aici în rîndurile maselor de milioane ale oamenilor muncii.

Amintind hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în această problemă, Thorez a subliniat că recunoașterea diversității căilor de trecere la socialism în diferite țări nu înseamnă cîtuși de puțin o revizuire a teoriei marxiste. El a arătat posibilitatea unirii în jurul clasei muncitoare a țărănimii muncitoare, a intelectualității și a meseriașilor, adică a majorității covîrșitoare a poporului Franței.

Pe această cale parlamentul poate fi transformat dintr-un instrument de dominație al burgheziei într-un mijloc de exprimare a adevăratelor năzuințe ale maselor populare. Chiar acum comuniștii și socialiștii dispun aproape de majoritatea voturilor în Adunarea Națională.

Este adevărat, a continuat Thorez, că partidul socialist și-a schimbat instrucțiva orientarea și susține un alt program decît acela din 1947, mai ales în domeniul politicii externe. Una din condițiile creării frontului unic este activitatea neobosită a comuniștilor pentru organizarea și mobilizarea maselor, pentru educarea lor în spiritul marxism-leninismului.

În același timp partidul comunist duce o luptă hotărîtă împotriva oricărei manifestări de sectarism în rîndurile sale. El condamnă orice atitudine dușmănoasă față de oamenii muncii care sînt membri ai organizațiilor socialiste, creștine și ale altor organizații. Comuniștii doresc unitatea de acțiune a întregii clase muncitoare. Însă nu trebuie uitat că ambele părți trebuie să ia măsuri pentru realizarea unității de acțiune.

Thorez și-a exprimat regretul că ziarul „Le Populaire de Paris", organul partidului socialist, se dedă în mod sistematic la atacuri la adresa partidului comunist, iar conducătorii partidului socialist continuă să respingă propunerile de colaborare cu comuniștii.

Trecînd la problema cultului personalității, Thorez a arătat că condamnarea acestui cult se bazează pe teoria marxist-leninistă și pe natura profund democratică a statului sovietic. Critica deschisă și curajoasă în această problemă, a declarat el, este o nouă dovadă strălucită a forței Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a trăiniciei orînduirii sovietice. Nici un stat burghez, nici un om politic al burgheziei nu s-ar fi decis la astfel de acțiuni.

Încrederea oamenilor muncii din Franța în primul stat socialist din istorie nu este cîtuși de puțin zdruncinată, dimpotrivă ea s-a întărit și mai mult datorită curajului și a înaltelor calități politice de care au dat dovadă în legătură cu aceasta tovarășii noștri sovietici.

Referindu-se la condițiile apariției cultului persoanei lui Stalin, Thorez a subliniat că ar fi greșit să se considere pe de o parte, că acest cult a abătut societatea socialistă din drumul său spre comunism, iar pe de altă parte, să se caute sursa acestui cult în natura orînduirii sovietice. El a subliniat uriașa importanță a Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale", subliniind că această Hotărîre a trezit un ecou larg în Partidul Comunist Francez și a fost primită cu o aprobare unanimă și fierbinte de către oamenii muncii francezi.

În continuare Thorez s-a oprit asupra problemelor interne de partid.

După Congresul al XIII-lea, a declarat el, forțele partidului nostru au crescut. Consolidarea poziției sale, ca primul partid din Franța, a fost confirmată de alegerile pentru consiliile generale care au avut loc în 1955. Cu o mîndrie legitimă am făcut bilanțul victoriei noastre în alegerile parlamentare din acest an.

Partidul nostru, a continuat Thorez, și-a precizat de asemenea politica față de țărănime. În activitatea sa la sate, partidul comunist se sprijină în primul rînd pe muncitorii agricoli, precum și pe micii proprietari și fermieri.

Raportorul a arătat necesitatea lichidării lipsurilor în activitatea politică a partidului, al căror rezultat a fost atitudinea oportunistă a unor tovarăși, care au căzut sub influența propagandei dușmane.

O lipsă serioasă este sectarismul care aduce mari prejudicii activității partidului, în special eforturile sale în opera de unire a clasei muncitoare. Sînt tovarăși care nu înțeleg schimbările care se produc sub influența evenimentelor în concepțiile oamenilor muncii socialiști sau consideră că aceste schimbări sînt prea lente și caută să ridice la rangul de teorie propria lor nerăbdare.

Aceste tendințe dăunătoare s-au ivit în special în legătură cu votul grupării noastre parlamentare din 12 martie și din 5 iunie. (În primul caz în legătură cu acordarea de împuterniciri speciale guvernului Guy Mollet în problema algeriană, iar în al doilea caz — cu privire la politica generală a guvernului — n.r.). Poziția deputaților noștri care au votat pentru guvern în primul caz și s-au abținut în cazul al doilea a fost dictată de grija principală: de a menține posibilitatea dezvoltării largi a frontului unit cu muncitorii socialiști, în special pentru încetarea războiului din Algeria și rezolvarea pașnică a problemei algeriene. Aceste acte parlamentare cer tuturor activiștilor noștri și tuturor organizațiilor noastre mari eforturi în scopul unității de acțiune a maselor populare, în numele triumfului politicii păcii.

Dar în unele organizații ale partidului discutîndu-se mult despre votul de la 12 martie s-a scăpat din vedere faptul că acest vot a creat condiții favorabile pentru lărgirea contactelor cu organizațiile și activiștii partidului socialist.

În aceste cazuri, al căror număr din fericire a fost limitat, activitatea practică a fost înlocuită printr-un dogmatism îngust, prin tendința de a vorbi despre principii în general, fără legătură cu viața și cu cerințele practicii.

Partidul merge înainte în ciuda elementelor oportuniste și sectare care ar vrea să frîneze activitatea politică.

În perioada dintre Congresul al XIII-lea și Congresul al XIV-lea al partidului, a spus el în continuare, Comitetul Central al Partidului Comunist Francez a ținut să dezvolte pe scară largă critica și autocritica și să aplice principiile conducerii colective. Totuși, mai trebuie să facem încă mult pentru a întări democrația internă de partid, pentru a dezvolta critica constructivă în partid, pentru organizarea de dări de seamă permanente ale organelor elective față de acei care i-au ales, pe toate treptele, precum și pentru exercitarea controlului asupra acestor organe de către membrii de rînd.

Trecînd la problemele privind mișcarea internațională comunistă și muncitorească, Thorez s-a pronunțat pentru întărirea solidarității internaționale. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, dată publicității la 2 iulie, a spus Thorez, ridică problema necesității contactelor între partidele revoluționare care se află pe pozițiile marxism-leninismului. Această necesitate este la fel de mare în noile condiții istorice care au determinat încetarea activității Cominternului, iar apoi a Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și care impune partidelor comuniste să țină seama în permanență și cu loială atenție de specificul național al țărilor lor.

Thorez a spus că recenta vizită la Moscova a delegației Partidului Comunist Francez pentru a discuta mai multe probleme a fost întreprinsă în spiritul unei solidarități inconstestabile cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Thorez și-a exprimat regretul în legătură cu relațiile care s-au creat între Partidul Comunist Francez și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia în urma greșelilor și acuzațiilor nedrepte la adresa acesteia din urmă. Thorez a declarat că este necesară o întîlnire între delegațiile celor două partide pentru restabilirea relațiilor frățești între ele.

În încheiere Thorez a spus:

De 35 de ani poporul francez urmărește activitatea partidului său comunist. Astăzi sîntem ferm convinși că calea pe care ne-am angajat în 1920, la chemarea lui Lenin, a fost o cale justă.

Continuînd să mergem înainte pe această cale noi trebuie să ne străduim sa întărim și mai mult puterea și capacitatea de luptă a marelui nostru partid, necesitatea intensificării activității lui care este dictată de marea epocă. Clasa muncitoare și întregul popor francez își îndreaptă privirile spre Congresul nostru. Vom fi la înălțimea așteptărilor lor.

Membrii delegației Consiliului rabinic din S.U.A. în vizită la Ministerul Cultelor

Miercuri dimineața, membrii delegației Consiliului rabinic din S.U.A.: David B. Hollander, președintele Consiliului de rabini, directorul Centrului Evreiesc Mt. Eden din Bronx, statul New York, conducătorul delegației; Samuel Adelman, de la congregația Adath Ieshurun din New-port News, statul Virginia; Gilbert Klaperman, de la congregația Beth Sholom din Lawrence, statul Long Island și Hershel Schachter de la Centrul Evreiesc Moshulu din Bronx, au fost primiți de acad. prof. Petre Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor.

Au fost de față dr. Moses Rozen, șef rabinul cultului mozaic din R.P.R., I. Bacalu, președintele Federației Comunităților evreiești din R.P.R., precum și Dumitru Dogaru, director general în Ministerul Cultelor.

Membrii delegației Consiliului rabinic din S.U.A. au mulțumit guvernului R.P.R. pentru posibilitatea ce li s-a oferit de a ne vizita țara.

Oaspeții s-au interesat îndeosebi despre situația cultului mozaic din țara noastră.

Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

Membrii delegației Consiliului rabinic din S.U.A. vor face o călătorie prin țară vizitînd orașele Tg. Mureș, Arad, Iași și Borsec.

(Agerpres)

Seară consacrată literaturii și artei finlandeze

Miercuri, Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat la Casa Ziariștilor o seară consacrată literaturii și artei finlandeze.

Au fost prezenți tovarășii I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai conducerii Uniunii Ziariștilor, precum și numeroși ziariști din Capitală.

A fost de față Matti Pyykko, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei la București.

A urmat un program artistic la care și-au dat concursul acterul N. Brancomir și soprana Iolanda Mărculescu.

Asistența a vizionat apoi trei filme documentare despre turismul și sportul finlandez și filmul „Aurul verde", consacrat industriei forestiere din Finlanda.

(Agerpres)

SPORT

Echipele București și Timișoara pentru întîlnirile de box cu echipa Parisului

Echipa de box a orașului Paris va susține, în zilele de 20 și 25 iulie, două întîlniri internaționale în țara noastră: la București și Timișoara. Pentru aceste două întîlniri echipele noastre au fost alcătuite după cum urmează: *BUCUREȘTI — M. Dobrescu, C. Gheorghiu, E. Cișmaș, Gh. Fiat, C. Dumitrescu, N. Linca, V. Tifă, D. Gheorghiu, Gh. Negrea, V. Mariufan; TIMIȘOARA — Puiu Niculae, V. Schiopu, St. Văcaru, B. Maximilian, Iosif Demeter, M. Stoian sau Șerbu Neacșu, Ilie Dragnea, I. Pintea sau O. Cioloacă, Gheju Velicu, D. Ciobotaru.*

„Cursa munților"

ORAȘUL STALIN. — Cea de-a IV-a etapă a competiției cicliste „Cursa munților" s-a disputat miercuri pe traseul Sibiu-Orașul Stalin (145 km).

În ciuda timpului rece, alergătorii au dus o trenă rapidă, lucru care a făcut să se înregistreze o medie oarecare foarte bună — peste 40 km. Imediat după plecare, Constantin Dumitrescu a inițiat o evadare împreună cu dinamovistul Munteanu, dar la km. 49 au fost prinși de grosul plutonului. După ce caravana ciclistă trece prin Făgăraș, din pluton se desprind Ștefu, Șelaru și Stepanian. Ei duc o trenă susținută și pe dealurile Perșanilor au un avans de 1' 20" față de plutonul următor. Punctul de cățărare de aici este trecut primul de Ștefu dar la coborîre Stepanian nu poate face față ritmului și rămîne. Cu toate că în urmărirea fugarilor pornesc puternic din urmă Dumitrescu, Zanoni, Țupa, Istrate și alți cicliști, cei doi dinamoviști își măresc neîncetat avansul rulînd cu peste 50 km. pe oră.

Clasamentul etapei Sibiu-Orașul Stalin: 1. Șt. Ștefu (Dinamo) 3h. 34' 52"; 2. A. Șelaru (Dinamo) același timp; 3. D. Țupa (Progresul) 3h. 37' 37". În același timp au mai fost cronometrați C. Dumitrescu (C.C.A.), L. Zanoni (Dinamo), C. Istrate (Progresul) și alții. La 4' 43" a sosit un pluton mare în care se aflau frunașii clasamentului.

Clasamentul general individual: 1. N. Maxim (Dinamo) 17h 46'59"; 2. I. Vasile (C.C.A.) la 26 secunde; 3. L. Zanoni la 10'03". C. Dumitrescu ocupă locul 11 la 25'22" față de frunașul clasamentului. (Agerpres)

Azi pe stadionul Dinamo

Stadionul Dinamo din Capitală găzduiește azi după amiază, cu începere de la orele 17,45, întîlnirea internațională de fotbal dintre Spartak Russe (R. P. Bulgaria) și Dinamo 6 București.

Întîlnirea va fi precedată la orele 15,45 de un meci între două echipe de juniori.

Pe scurt

● Miercuri dimineață a părăsit Capitala cu avionul plecînd în R.P.F. Iugoslavia delegația sportivă a R.P.R. care va participa între 20 și 22 iulie la cea de a XV-a ediție a Jocurilor Balcanice de atletism de la Belgrad.

● Miercuri a plecat în Italia pentru a participa la un concurs internațional de canotaj programat în zilele de 22 și 23 iulie la Milano, un lot de canotori romîni.

● Echipa de fotbal Dinamo 6 București va întreprinde între 25 iulie și 1 august, un turneu în R. P. Bulgaria, unde va susține trei întîlniri în orașele Ruse, Dimitrov și Plovdiv.

(Agerpres)

Se pregătește viitoarea stagiune teatrală a Capitalei

Deși stagiunea teatrală s-a închis, activitatea teatrelor din Capitală continuă. Se întocmesc repertoriile pentru stagiunea de vară, se pregătesc piesele care vor intra în repertoriul anului teatral 1956/57, se stabilesc primele premiere ale viitoarei stagiuni.

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Își va deschide stagiunea de toamnă la 1 octombrie. În afară de prezentarea operelor din repertoriul stagiunii anului 1955/56 în această stagiune se vor reluă opera romînească „O noapte furtunoasă" de Paul Constantinescu, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat, „Gianni Schichi" de Puccini și „Carmen" de Bizet, într-o nouă montare. În cadrul spectacolelor noi, la începutul stagiunii, se va reprezenta „Nunta lui Figaro" de Mozart (a cărei premieră a avut loc cu puțin timp înainte de închiderea stagiunii) și premierele a două balete originale „Sufletele de viteji" și „Călin și Ileana". Scenariul coregrafic al noului balet romînesc „Sufletele de viteji" este scris de Gelu Matei și Hilda Jerea, laureată a Premiului de Stat, muzica este compusă de Hilda Jerea iar coregrafia aparține lui Vasile Marcu. Inspirat din dragostea și admirația cu care poporul nostru a privit în trecut faptele haiducilor, baletul „Sufletele de viteji" ne înfățișează o pagină din lupta acestor eroi populari împotriva asupririi turcești și a boierimii. Celălalt balet romînesc, poemul coregrafic „Călin și Ileana", este inspirat după cunoscutul poem al lui Mihail Eminescu. Libretul este scris de Tilde Uraeanu, iar muzica este compusă de Alfred Mendelsohn, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Un eveniment al viitoarei stagiuni va fi montarea pentru prima oară în țara noastră a operei „Oedip" de George Enescu.

Teatrul Național I. L. Caragiale

Își reîncepe activitatea la 25 august, odată cu deschiderea stagiunii de vară din parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" din Capitală. Pe scena Teatrului de vară din acest parc se vor reprezenta piesele „Gaițele" de Al. Kirițescu și „Doamna nevăzută" de Calderon de la Barca. Repertoriul stagiunii de vară al Teatrului Național „I. L. Caragiale" va fi lărgit prin reprezentarea și a altor piese la Teatrul de vară din parcul „N. Bălcescu", începînd din ziua de 3 septembrie.

Stagiunea de toamnă pe prima noastră scenă se va deschide în sala Comedia cu piesa „Apus de soare" de Barbu Delavrancea. Concomitent cu reprezentarea pieselor din repertoriul stagiunii care s-a încheiat, vor continua repetițiile cu piesele care vor constitui primele premiere ale stagiunii de toamnă și anume piesa originală „Ziariștii" de Al. Mirodan în regia lui Moni Ghelerter, artist emerit al R.P.R. și laureat al Premiului de Stat, „Regele petrece" de Victor Hugo în regia lui Ion Manolescu, artist al poporului din R.P.R. și laureat al Premiului de Stat, și Miron Niculescu și „Dușmanii" de M. Gorki, în regia lui Al. Finți, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Teatrul Municipal

va reluă prezentarea cîtorva spectacole în grădina „Boema". Publicul bucureștean va avea prilejul să vizioneze, între 15 august și 1 septembrie, piesele „Cîinele grădinarului" de Lope de Vega și „Cum vă place" de W. Shakespeare.

Pentru stagiunea ce se deschide în toamna aceasta, Teatrul Municipal are înscrise printre altele piesele „Nu se știe niciodată" de B. Shaw, „Othello" de Shakespeare, „Adevărul, numai adevărul" (Nekrasov) de Jean Paul Sartre și „Căsuța de la marginea orașului" de A. Arbuzov.

Teatrul Tineretului

Își deschide stagiunea de vară în grădina „Filimon Sîrbu", la 10 august, cu piesa „Mult zgomot pentru nimic" de W. Shakespeare.

Conducerea teatrului a hotărît să îmbogățească repertoriul din stagiunea viitoare cu o serie de producții originale, precum și cu cîteva valoroase lucrări ale dramaturgiei clasice. Prima premieră va fi lucrarea dramaturgilor Petru Dumitriu și Sonia Filip intitulată „Romanticii". Piesa va fi pusă în scenă de N. Massim. Teatrul Tineretului are în proiect înscrierea în repertoriul stagiunii viitoare și a pieselor „Vîlvorul" de Barbu Delavrancea, „Importanța de a fi serios" de Oscar Wilde, „A existat oare Ivan Ivanovici" de Nazim Hikmet și „Sufletele tari" de Camil Petrescu, laureat al Premiului de Stat. Secretariatul literar al teatrului lucrează în momentul de față cu autorii Vasile Nițulescu și Florin Vasiliu la definitivarea piesei lor „Ultima generație" — o piesă inspirată din viața tineretului.

Teatrul „C. Nottara"

va începe stagiunea din toamnă cu premiera piesei „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, în regia lui Marius Popescu. La începutul lunii noiembrie va avea loc premiera piesei „Vrăjitoarele din Salem" a dramaturgului american Arthur Miller, în regia Soranei Coroamă, laureată a Premiului de Stat. În repertoriul teatrului mai sînt înscrise piesele „Lașul" de scriitorul sovietic Kron, în regia lui D. Neleanu și „Mandragora" de Machiavelli, în regia lui Mihai Raicu.

ȘTEFANIA BARBU

Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 18 iulie s-a deschis la Budapesta plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Raportul cu privire la primul punct de pe ordinea de zi — probleme organizatorice — a fost prezentat de Andras Hegedus. Comitetul Central a adoptat următoarea hotărîre:

Comitetul Central constatînd meritele tovarășului Matyas Rakosi în mișcarea muncitorească ungară și internațională, în lupta pentru un viitor mai bun al poporului ungar, pentru o Ungarie socialistă este de acord cu conținutul scrisorii tov. Rakosi și pe baza cererii lui personale îl eliberează din calitatea de membru al Biroului Politic și din funcția de prim secretar al Comitetului Central.

În scrisoarea tovarășului Rakosi se spune: „Stimat Comitet Central. Rog Comitetul Central să mă elibereze din funcția de prim secretar al C.C. și din calitatea de membru al Biroului Politic. O cauză a cererii mele este aceea că sînt în cel de al 65-lea an al vieții mele și sufăr de doi ani de o boală care se agravează tot mai mult și mă împiedică în munca ce îmi revine din funcția de prim secretar al C.C.

Pe lîngă aceasta greșelile pe care le-am săvîrșit în legătură cu cultul personalității și legalitatea socialistă creează conducerii partidului greutăți în concentrarea întregii atenții a Partidului asupra sarcinilor care stau în fața noastră. Rugînd să fiu eliberat din funcția pe care o dețin vreau să slujesc marea cauză a partidului nostru, a poporului muncitor, a socialismului.

RAKOSI MATYAS"

Comitetul Central a ales în unanimitate ca prim secretar pe tovarășul Ernő Gerő.

Plenara Comitetului Central a cooptat în Comitetul Central ca membri pe Tivadar Matusek și Ernő Molnar, — membri supleanți ai C.C. precum și pe Laszlo Foldes, Jeno Hazai, Imre Horvath, Janos Kadar, Gyula Kallai, Gyorgy Marosan și Imre Mezo.

Plenara Comitetului Central a cooptat în Comitetul Central, ca membri supleanți ai C.C. pe Jeno Fok, Jozsef Hajdu, Ianos Horvath, Ianos Kukucska, Caroly Nemet și Erno Rudas.

Comitetul Central a ales ca membri ai Biroului Politic pe Ianos Kadar, Karoly Kiss, György Marosan și Jozsef Revai.

Plenara Comitetului Central a ales ca membri supleanți ai Biroului Politic pe Sandor Gaspar și Sandor Ronai.

La cel de al doilea punct de pe ordinea de zi plenara Comitetului Central a ascultat raportul Biroului Politic al C.C. „Într-un partid unit pentru democrație socialistă". Raportul cu privire la acest punct de pe ordinea de zi a fost prezentat de Ernő Gerő, prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Se întărește continuu prietenia dintre U.R.S.S. și R.D. Germană

Recepția în cinstea delegației guvernamentale a R. D. Germane

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 17 iulie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în marele Palat al Cremlinului o recepție în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane.

Au luat parte Otto Grotewohl, primul ministru al R.D.G., W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. și prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G., W. Stoph, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Apărării Naționale, F. Selbmann, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și șeful Comisiei pentru problemele industriei și transportului, O Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, H. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și șeful Comisiei pentru problemele Agriculturii, L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, precum și J. König, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane în U.R.S.S.

Din partea Uniunii Sovietice, la recepție au participat tovarășii N. S. Hrușciov, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, D. T. Șepilov, precum și A. P. Zaventaghin, A. N. Kosighin, V. A. Kucerenko, M. V. Hrunicev, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. T. Lațișev, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și alții.

Printre oaspeți se mai aflau șefii unor reprezentanțe diplomatice acreditați în U.R.S.S. și funcționari ai ambasadelor și legațiilor.

La începutul recepției tovarășul N. A. Bulganin a ridicat un toast în cinstea lui Wilhelm Pieck, președintele R. D. Germane. Tovarășul Otto Grotewohl a toastat în cinstea lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Au fost intonate imnurile de stat ale R. D. Germane și U.R.S.S.

Apoi N. A. Bulganin a rostit următoarea cuvîntare:

N. A. BULGANIN: Relațiile dintre țările noastre au căpătat baza trainică a prieteniei și colaborării reciproce avantajoase

Salutîndu-vă pe dv. conducători eminenți ai Republicii Democrate Germane, permiteți-mi să exprim în numele guvernului Uniunii Sovietice profunda satisfacție pentru faptul că tratativele noastre s-au încheiat prin realizarea unei înțelegeri în toate problemele discutate.

Hotărîrile comune adoptate de noi sînt pătrunse de spiritul încrederii reciproce sincere, al colaborării pe bază de egalitate în drepturi și al solidarității frățești, ceea ce caracterizează relațiile dintre statele socialiste.

Se poate afirma fără exagerare că soarta păcii în Europa, atît în trecut cît și în prezent, a depins și depinde în mare măsură de felul în care s-au stabilit sau se stabilesc relațiile dintre popoarele sovietic și german. Putem constata acum că din momentul în care din voința poporului dv. a luat ființă Republica Democrată Germană, primul stat al oamenilor muncii germani din istoria Germaniei relațiile dintre țările noastre au căpătat baza trainică a prieteniei și colaborării reciproce avantajoase.

În fața dv. și a întregului popor german stă sarcina restabilirii unității Germaniei. Guvernul Republicii Democrate Germane năzuiește spre restabilirea unității naționale a Germaniei, ca stat democratic liber și iubitor de pace, considerînd restabilirea unității statului german o cauză a poporului german însuși.

Guvernul sovietic și întregul popor sovietic au o atitudine de înțelegere și simpatie față de această năzuință nobilă a guvernului Republicii Democrate Germane.

Oamenii muncii din R.D.G. privesc cu încredere viitorul și, învingînd greutățile care se ivesc, pășesc neabătut înainte pe calea aleasă de ei — construirea socialismului.

Sîntem convinși că nu este departe ziua cînd succesele Republicii Democrate Germane, obținute sub conducerea partidelor democratice unite în Frontul Național al Germaniei vor face ca întregul popor german să vadă limpede superioritatea orînduirii socialiste și marea ei forță creatoare.

Vă urăm dragi prieteni mari succese în rodnica dv. activitate spre binele oamenilor muncii germani.

★

În cuvîntarea sa, tovarășul Otto Grotewohl—primul ministru al R. D. Germane, a spus:

O. GROTEWOHL: Un mare ajutor economic pentru R. D. Germană

Permiteți-mi să exprim în numele delegației guvernului Republicii Democrate Germane cea mai sinceră recunoștință pentru primirea caldă și cordială ce ni s-a făcut astăzi. Ne aflăm aici la Moscova de foarte puțin timp, dar sîntem de părere că am depus împreună o muncă importantă. Acum cîteva minute am semnat Declarația și Protocolul. Semnarea acestor două documente este rezultatul unei îndelungate munci pregătitoare. Numai această îndelungată muncă pregătitoare ne-a permis să încheiem atît de repede și rodnic munca noastră.

Tratativele noastre înseamnă începutul unei noi etape în relațiile noastre, aș spune a treia etapă, socotind din anul 1945. Prima etapă a fost lichidarea fascismului și eliberarea acelor forțe politice care au căpătat posibilitatea să se dezvolte. Dezvoltarea acestor forțe politice democratice a permis crearea unui stat non în Germania — statul muncitorilor și țăranilor.

Acest stat nou a fost consfințit printr-un act juridic semnat la 20 septembrie 1955. Acest tratat ne-a dat recunoașterea independenței, suveranității și neamestecului în treburile interne.

Pe baza dezvoltării relațiilor dintre noi, pe baza acestui tratat, relațiile noastre s-au dezvoltat într-o asemenea măsură încît am putut ajunge astăzi la cea de a treia etapă — etapa colaborării frățești.

Cu etapa colaborării frățești noi desăvîrșim legătura internă care există în orînduirile noastre de stat. Prin aceasta, noi, cei din Germania, mergem pe o cale nouă.

În timp ce guvernul de la Bonn intenționează să meargă pe calea asigurării bunăstării popoarelor prin înființarea de noi divizii militare, noi vrem să realizăm bunăstarea poporului prin înțelegere reciprocă și colaborare frățească. Noi credem că drumul înțelegerii reciproce și al colaborării frățești va deschide poporului german mari perspective de prosperitate și sîntem convinși că poporul german își va da seama că tocmai calea înțelegerii reciproce și a colaborării frățești este singura cale care duce la pace și democrație, singura cale pe care trebuie să meargă poporul german. Aceasta este calea apropierii celor două state germane.

În Germania există două state care au concepții diferite despre stat. Pe de o parte există statul federal al forțelor militariste, statul unde se reînvie fascismul. Iar pe de altă parte — în Republica Democrată Germană se creează un bastion al păcii, care se întemeiază pe acorduri reciproce.

Protocolul semnat de noi reprezintă un mare ajutor economic pentru Republica Democrată Germană.

Acest ajutor ne va ajuta să mergem cu succes pe calea construirii socialismului. Acest ajutor ne creează posibilitatea de a duce tratative cu Germania occidentală și va face ca întregul popor german să vadă limpede superioritatea socialismului. Iar aceasta se întemeiază în ultimă analiză pe relațiile reciproce dintre statele noastre.

Sîntem încredințați că acest tratat va convinge odată mai mult poporul german de necesitatea întăririi relațiilor de prietenie cu Uniunea Sovietică.

★

Recepția a continuat într-o atmosferă degajată, de sinceritate și căldură.

A luat cuvîntul tovarășul N. S. Hrușciov care a spus următoarele:

N. S. HRUȘCIOV: Dorim fericire pentru oamenii muncii din toate țările

Tovarăși! Am avut o întîlnire foarte frumoasă și plăcută cu reprezentanții poporului german și am destășurat cu ei o activitate utilă.

Este plăcut să constatăm acest lucru. Dacă ar fi trebuit să destășurăm o asemenea activitate cu reprezentanții unei alte țări, nesocialiste, ar fi trebuit probabil să consumăm foarte multă cerneală și, ceea ce este mai important, să pierdem timp, pentru a ajunge la asemenea rezultate pozitive. Tratativele noastre s-au destășurat și s-au încheiat cu succes datorită faptului că noi și prietenii noștri germani avem același punct de vedere. Fiecare dintre noi înțelegem bine interesele celuilalt și de aceea, fără eforturi speciale, putem rezolva problemele cele mai importante. Realizăm acest lucru deoarece noi, reprezentanții Uniunii Sovietice, exprimăm interesele unui stat socialist. Republica Democrată Germană a pășit de asemenea pe această cale și înaintează cu succes spre socialism. Conducătorii R.D. Germane sînt pătrunși de dorința de a ridica și mai mult bunăstarea poporului german, de a-i asigura interesele naționale, ei pun mai presus de orice interesele poporului. Ei reprezintă partidele care formează coaliția guvernamentală în Republica Democrată Germană.

Noi, comuniștii, conducătorii statului sovietic, considerăm mai presus de orice grija pentru binele poporului. Sîntem mîndri că sîntem comuniști, adepți credincioși ai învățăturii lui Marx, Engels, Lenin. (Aplauze furtunoase).

Dar întrucît noi sîntem comuniști, sîntem și cei mai consecvenți internaționaliști. Ne călăuzim după acest principiu. Trebuie să ajutăm pe frații noștri în lupta de clasă, să-i ajutăm să obțină ceea ce ne dorim nouă înșine.

De aceea, tovarăși, nu ne cruțăm forțele pentru ca popoarele să înainteze cu succes spre socialism. Vrem fericire nu numai pentru poporul nostru, ci și pentru oamenii muncii din toate țările, pentru clasa muncitoare, pentru țărănime și intelectualitate, pentru toți oamenii asupriți și exploatați.

Noi dorim mai ales succese popoarelor țărilor care au și pășit pe calea construcției socialiste. Succesele lor ne bucură mult și sîntem mîndri de ele.

Știu că adesea se pune problema: dar ce-i cu reunificarea Germaniei? Germania este doar împărțită acum în două state independente — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Stăm ferm pe poziția reunificării poporului german împărțit în mod artificial în două părți. Poporul german este un popor și nu două. Întreaga chestiune se rezumă la felul cum poate fi asigurată reunificarea Germaniei.

Imperialiștii, monopoliștii vor reunificarea Germaniei pe baza constituției de la Bonn, adică pe o bază pur capitalistă.

Republica Democrată Germană, desigur, nu poate fi de acord cu aceasta. Conducătorii Republicii Democrate Germane doresc, bineînțeles, reunificarea Germaniei pe o bază socialistă, adică pe baza pe care își construiesc statul.

Iată două poziții.

Se poate ajunge oare astăzi la o înțelegere deplină în această problemă? După cît se pare, condițiile pentru aceasta încă nu s-au coapt. În această direcție trebuie să se muncească mult și să se dea dovadă de cea mai mare răbdare și calm.

Dar a da dovadă de răbdare nu înseamnă a așteptă un moment cînd s-ar putea ceda cererilor imperialiștilor. Nu, noi stăm pe pozițiile coexistenței pașnice, adică pe pozițiile care s-au și format în cursul istoriei.

Fără îndoială că dacă germanii din Republica Democrată Germană și germanii din Republica Federală nu ar fi împiedicați, singuri ar găsi tratat rezolvarea necesară a problemei reunificării, ar găsi un limbaj comun.

Conducătorilor statelor capitaliste occidentale le place foarte adesea să-și numească țările „lumea liberă". Dar aceasta este „o lume liberă" de care ne-am eliberat acum 39 de ani. Iar în această perioadă am construit socialismul. Pe noi nu ne poate atrage astăzi nimic din lumea capitalistă, așa-zisa „lume liberă" (Aplauze furtunoase).

Personalități burgheze afirmă că la noi nu există libertatea presei. Falsitatea acestei afirmații este evidentă. Ei susțin că în țările capitaliste există libertatea presei. Dar oare clasa muncitoare din statele capitaliste se poate folosi de libertatea presei capitaliste? Constituțiile statelor capitaliste proclamă într-adevăr libertatea presei. Conform prevederilor acestor constituții, muncitorii pot avea ziare și reviste proprii. Pot avea chiar posturi de radio. Dar un singur lucru nu au muncitorii, masele muncitoare — ei nu au mijloacele pentru a-și procura tipografii și posturi de radio. Iată de ce în Occident organele de presă, cu foarte rare excepții, se află în slujba capitaliștilor, iar radiofonia și televiziunea le aparțin în întregime. Capitaliștii folosesc toate aceste mijloace așa cum vor ei, pentru a denatura evenimentele, într-un sens favorabil lor, pentru a înșela poporul. Ei se folosesc de toate acestea, se folosesc de faptul că deocamdată conștiința de clasă a oamenilor muncii dintr-o serie de țări capitaliste este încă slabă. Ce fel de libertate a presei este aceasta?

Imperialiștilor le place foarte mult să vorbească despre legile electorale democratice burgheze. Noi știm cum respectă ei aceste legi. Ca exemplu în această privință poate servi fie și numai Guatemala (Animație). Pe cea mai democratică bază a fost ales președintele Guatemalei, a fost ales guvernul acestei țări. Unde se află el acum? El nu mai există.

Cine nu-și amintește cum președintele Guatemalei s-a adresat alarmat Consiliului de Securitate scriind despre primejdia care amenință cuceririle democratice ale poporului Guatemalei, în timp ce mesajele președintelui Guatemalei circulau prin cancelariile Organizației Națiunilor Unite, în Guatemala, ca urmare a amestecului străin, guvernul a fost zdrobit și președintele a fost nevoit să fugă din țara sa.

Sau să luăm următorul fapt. Acum doi ani, la conferința de la Geneva s-a realizat o înțelegere cu privire la ținerea de alegeri libere în Vietnam. Timpul a trecut, dar aceste alegeri nu s-au ținut nici pînă astăzi. De ce? Pentru că în Vietnamul de sud și-a întărit pozițiile un fel de stat „democratic" și acum ține în mînă această parte a Vietnamului.

Iată cum înțeleg monopoliștii democrația. Aceasta este „lumea lor liberă".

După părerea monopoliștilor, lumea liberă constă în posibilitatea de a jefui în mod liber poporul, de a face totul după cum vor monopoliștii și nu masele muncitoare. Noi trebuie să înțelegem bine și să ținem seamă de toate acestea.

După Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ale cărui hotărîri sînt salutate de către oamenii progresiști din întreaga lume, este discutată mult problema căilor diferite de înaintare spre socialism în diferite țări. Unii tratează această problemă astfel încît să obțină dezbinarea țărilor lagărului socialist în vederea fărîmițării forțelor noastre. Ei se străduiesc să creeze terenul pentru ca țările socialismului să fie dezbinate, să acționeze izolat, pentru ca imperialiștii să se poată răfui mai ușor cu fiecare dintre ele în parte. Noi trebuie să ținem seama de toate acestea și să tragem concluziile necesare.

Trebuie să întărim solidaritatea frățească dintre partidele comuniste și muncitorești care stau pe poziția marxism-leninismului. Trebuie să căutăm contacte cu partidele socialiste și celelalte partide muncitorești care nu stau pe poziția marxism-leninismului. În activitatea noastră putem stabili contacte cu aceste partide în problemele luptei pentru pace, pentru slăbirea încordării internaționale, pentru lichidarea războiului rece.

Vom urma cu fermitate calea noastră și nu ne vom lăsa intimidați de nici un fel de forțe. Avem nervi tari, avem răbdare să mergem ferm și neabătut pe calea pe care ne-au indicat-o marii întemeietori ai comunismului științific — Marx, Engels, Lenin. (Aplauze prelungite).

Pe această cale merg acum numeroase țări care construiesc socialismul. Rîndurile noastre de multe milioane de oameni sînt puternice și monolite.

Deocamdată multe țări capitaliste nu vor să stabilească contacte de afaceri cu Republica Democrată Germană. Aceasta nu este un lucru nou. Se poate avea răbdare. Va mai veni timpul cînd aceste țări vor bate ele singure la ușa voastră.

Statele Unite ale Americii nu au recunoscut Uniunea Sovietică timp de 16 ani. Acum ele nu recunosc Republica Populară Chineză. Totuși din această cauză Republica Populară Chineză nu a încetat să existe, ea înaintează cu succes pe calea socialismului.

Dacă imperialiștii nu au fost în stare să sugrume țara noastră în 1917, acum nu există forțe care să poată sugruma lumea socialismului. Numai nebunii își pot propune așa ceva.

Lumea socialismului s-a transformat într-o forță uriașă. Lumea capitalistă mai reprezintă încă o forță apreciabilă. Aceste două lumi pot și trebuie să coexiste pașnic.

Vom păși înainte cu hotărîre spre comunism! Nu ne sperie de nimeni, nimeni nu este în stare să împiedice această înaintare atotbiruitoare. (Aplauze furtunoase și prelungite.)

Tovarășul N. S. Hrușciov și-a încheiat cuvîntarea în aplauzele prelungite ale celor prezenți.

A luat apoi cuvîntul tov. Walter Ulbricht, care a spus:

WALTER ULBRICHT: Evitarea războaielor în Europa necesită respingerea militarismului german

Conferința noastră, tratativele noastre, s-au desfășurat în spiritul legăturii strînse și frățești dintre popoarele statelor noastre. În Declarația comună se arată că statele și popoarele noastre duc frățeștea lupta pentru asigurarea păcii, pentru o pace trainică. Sîntem convinși că Republicii Democrate Germane îi revine o răspundere deosebită, deoarece în apusul patriei noastre militarismul german ridică din nou capul. Fără îndoială că războaiele pot fi evitate în Europa însă aceasta va necesita înfrînarea militarismului german.

Delegația noastră guvernamentală este formată din miniștri care fac parte din cinci partide diferite, care, reunite în Frontul Național, au dus lupta pentru smulgerea din rădăcini a militarismului german. Pe o treime din teritoriul Germaniei acest lucru ne-a reușit și sîntem convinși că înfrînînd Republica Democrată Germană și influența ei democratică și pașnică asupra Germaniei occidentale, prin eforturile comune ale clasei muncitoare germane și ale forțelor iubitoare de pace ale poporului german, militarismul german va putea fi înfrînt.

Conferința și acordul dintre delegațiile guvernului Uniunii Sovietice și guvernului Republicii Democrate Germane marchează întărirea continuă a primului stat german cu adevărat iubitor de pace și democrat. Acest acord ne va fi de mare ajutor în îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal al țării noastre, care ne va crea posibilitatea înaintării pe calea întăririi continue a orînduirii democrat-populare și a construirii socialismului. Ajutorul pe care ni-l acordă tovarășii sovietici este expresia adevăratului internaționalism socialist. O spunem aci fără ocol: lupta noastră în Germania pentru asigurarea păcii și pentru construirea socialismului nu este o luptă ușoară. Noi sîntem țara cea mai apusană din lagărul socialist, care construiește socialismul.

Noi am îndeplinit primul nostru cincinal, iar pe al doilea îl vom îndeplini cu un și mai mare succes. Acest lucru este posibil numai datorită faptului că ne bucurăm de prietenia de nezdruncinat a Uniunii Sovietice și sîntem strîns uniți cu lagărul socialist.

Reprezentanții guvernului de la Bonn declară că nu vor duce tratative cu noi. Ei strigă în gura mare acest lucru, dar pe cît se pare ei înșiși sînt că se apropie timpul cînd vor avea loc tratative între cele două state germane.

Aceste tratative sînt inevitabile, și ele vor veni, deoarece în rîndurile poporului german cresc forțele care doresc o Germanie iubitoare de pace.

Convorbirile noastre și prezentul acord cu U.R.S.S. subliniază încă odată că politica guvernului de la Bonn urmărind transformarea Germaniei într-un stat participant la N.A.T.O. este sortită eșecului.

Republica Democrată Germană se întărește. Cresc forțele păcii și în Germania occidentală.

Noi declarăm fără înconjur că guvernul Republicii Democrate Germane duce o politică corespunzătoare condițiilor deosebite de dezvoltare în Germania. Aceasta însă nu micșorează faptul că ne simțim strîns legați de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, de partidele marxist-leniniste din celelalte țări, și în unitate frățească cu ele ducem marea noastră luptă.

★

Au mai luat cuvîntul Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, și președinte al Uniunii creștin-democrate, H. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Partidului liberal-democrat din Germania, P. Scholz vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, vicepreședinte al Partidului democrat țărănesc din Germania, precum și Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane, președintele Partidului național-democrat din Germania care salutînd cu căldură acordul semnat la Moscova, au scos în evidență rolul său important în întărirea prieteniei dintre poporul R. D. Germane și popoarele Uniunii Sovietice.

★

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 18 iulie s-a întors la Berlin, venind din Moscova, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane în frunte cu O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane.

Mesajul adresat de președintele Mao Tze-dun tovarășului Petru Groza

PECHIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 iulie, Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, a adresat tovarășului Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, un mesaj de simpatie. În mesaj se spune:

„Aflînd despre boala dumneavoastră poporul chinez și eu personal, profund îngrijorați, vă adresăm cele mai sincere sentimente și vă dorim din toată inima însănătoșire grabnică".

Vizita delegației de ziariști romîni în U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat la invitația serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a Biroului organizatoric al Uniunii ziariștilor sovietici și a VOKS-ului în Uniunea Sovietică se află un grup de ziariști romîni. În timpul vizitei lor, ziariștii s-au documentat asupra activității și experienței ziarelor centrale unionale, republicane și regionale precum și asupra activității agenției TASS. Oaspeții au vizitat orașele Leningrad, Riga, Minsk, Kiev, Rostov, Baku, Stalingrad, au luat cunoștință de viața muncitorilor și colhoznicilor, au cunoscut îndeaproape activitatea din unele colhozuri, sovhozuri, SMT-uri și sanatorii, activitatea mai multor uzine, s-au interesat de construcția centralei hidroelectrice de la Stalingrad, au făcut o călătorie pe Canalul Volga-Don „V.I. Lenin".

Pretutindeni oaspeții au fost întîmpinați cu căldură de reprezentanți ai presei sovietice, de oameni ai culturii, de muncitori și colhoznici.

La 20 iulie ziariștii romîni vor pleca spre patrie.

Alte samavolnicii săvîrșite de ostașii americani în R. F. Germană

BERLIN 18 (Agerpres). — În ultima vreme s-au înmulțit considerabil actele samavolnice săvîrșite de ostașii americani față de populația civilă din Republica Federală Germană.

Potrivit relatărilor presei vest-germane, la 17 iunie la München un soldat american care a provocat o bătaie a aruncat o grenadă de mînă asupra unui grup de cetățeni. În urma exploziei au fost rănite 17 persoane.

La 10 iunie un soldat american a ucis un om care trecea rîul Main, în regiunea orașului Wertheim, cu intenția de a-l jefui.

După cum transmite corespondentul agenției United Press, la sfîrșitul săptămînii trecute, au decedat cetățenii germani Grunther Müller și Hans Weirauch în urma rănilor grave provocate de soldați americani.

Consecințele grevei oțelarilor din S.U.A.

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Agenția United Press anunță că la 18 iulie, președintele Eisenhower îngrijorat de efectele economice ale grevei oțelarilor care a intrat în a 18-a zi, a discutat situația cu membrii guvernului, și cu alte oficialități.

După cum scrie revista „Iron Age", pînă la sfîrșitul acestei săptămîni, pierderile înregistrate de economia americană ca urmare a grevei, se vor ridica la 7 milioane tone de oțel.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *La 18 iulie 1956 au început lucrările celei de a 7-a plenare a C.C. al P.M.U.P. După prezentarea raportului cu privire la „Situația economică și politică și principalele sarcini ale partidului" au urmat discuțiile la raport. (P.A.P.).*

● *În sudul Algeriei s-a încheiat o operație militară de mari proporții care a durat cîteva zile. În cursul operației, precum și în cursul operațiunilor militare din regiunea Oran, au fost uciși peste 100 de răsculați. (Agerpres).*

● *La Palermo (Sicilia) s-a desfășurat cel de al 11-lea „Festival internațional al filmelor pentru copii". În cadrul Festivalului a fost reprezentat filmul artistic „Fetița mincinoasă", realizat de Ion Popescu-Gopo. Cronicarii cinematografici din Italia au apreciat căldurос filmul romînesc. (Agerpres).*

● *La 18 iulie, pe aeroportul Pola din R. P. F. Iugoslavia a sosit Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei și ministru al Afacerilor Externe, care va face o vizită prietenească de două zile președintelui Iosip Broz-Tito. (Agerpres).*

● *După cum relatează ziarul „L'Humanité", în primul semestru al acestui an în rîndurile Partidului Comunist Francez s-au înscris aproximativ 46.000 de noi membri. (Agerpres).*

● *La 17 iulie, o delegație a Asociației studenților polonezi a părăsit Varșovia plecînd spre R. P. Romînă unde va participa la Tabăra Internațională de vară a studenților organizată de Uniunea Tineretului Muncitor din R.P.R. (PAP).*

● *La Budapesta s-a dat publicității comunicatul Direcției centrale de statistică a R. P. Ungare cu privire la rezultatele îndeplinirii planului economiei naționale. Planul de producție globală a industriei a fost îndeplinit cu 102,6 la sută. (M.T.I.)*

● *În cadrul unui interviu televizat, generalul Twining, șeful statului major al forțelor aeriene ale S.U.A., care a vizitat recent Uniunea Sovietică, a declarat că Uniunea Sovietică „posedă o minunată forță aeriană" (Agerpres).*

● *Camera Reprezentanților a aprobat un proiect de lege prevăzînd credite în sumă de 2.138.136.000 de dolari pentru construirea de instalații militare în Statele Unite și în străinătate. (Agerpres).*

● *Corespondentul din Colombo al ziarului „Hindustan Times" anunță că guvernul Ceylonului a respins propunerea unor societăți petrolifere americane și engleze de a construi în Ceylon o rafinărie de petrol, întrucît această propunere contravine intereselor Ceylonului. (Agerpres).*

● *La 17 iulie a părăsit portul Baltisk pleciînd într-o vizită de prietenie la Rotterdam (Olanda) o escadră de baze din flota Mării Baltice sub comanda contraamiralului V. F. Kotov. (TASS).*

Sulful — o nouă bogăție a pămîntului polonez

Tadeusz Pojmansky
Redactor la ziarul „Zycie Warszawy"

La sfîrșitul anului 1953 în regiunea Tarnobrzeg (voevodatul Kielce) pe cîmpurile înghețate din jurul satelor Mokrzyszow și Mochow s-au înălțat nenumărate sonde de care luna pentru prima oară atunci cunoștință locuitorii băștinași. În regiune, se răspîndi vestea: se extrage petrol.

În realitate nu era vorba de petrol. Motoarele sovietice MBK-6 dudulau zi și noapte. Burghiurile de oțel scoteau la suprafață marnă, diferite conglomerate, bulgări tari. În decembrie 1953 burghiurile au ajuns la adîncimea de 60 m, cînd deodată, lingura de oțel a scos din adîncimile pămîntului o piatră galbenă — care nu era altceva decît un bulgăr de sulf nativ.

Această zi a însemnat o mare victorie a geologilor și a echipelor de mineri polonezi. După ani îndelungați de cercetări un grup de geologi de la Institutul geologic din Varșovia, sub conducerea profesorului doctor Stanisław Pawłowski și ing. Jerzy Burka, au găsit în acest loc zăcăminte bogate de sulf nativ. Cercetările următoare și explorarea terenurilor au dovedit că cantitățile de sulf descoperite în aceste terenuri situează Polonia sub acest aspect pe primul loc în Europa. Zăcămintele poloneze de sulf sînt mai bogate decît vestitele zăcăminte siciliene și spaniole.

Producția mondială de sulf (nativ și amestec) a atins în ultima vreme cifra de peste 12 000 000 tone pe an. Luînd în considerație însă nevoile mereu crescînde ale industriei chimice precum și ale altor ramuri industriale, extracția de sulf de pînă acum nu se poate considera îndestulătoare. Lipsa de sulf pe piața mondială a fost resimțită mai mult în anii 1951 și 1952. O conferință internațională a apreciat un minus de peste 1.000.000 de tone de sulf în țările occidentale. Și aceste lipsuri se resimt pînă azi.

În lumina acestor date o însemnătate deosebită nu numai pentru Polonia ci în primul rînd pentru toate țările din lagărul socialismului o prezintă descoperirea bogatelor zăcăminte de sulf din Polonia. Pentru că nu trebuie să uităm că țările capitaliste, care au dispus pînă acum de majoritatea zăcămintelor de sulf au re'uzat să vîndă țărilor din lagărul socialist această materie primă.

Descoperirea sulfului schimbă radical situația materiilor prime din Polonia. Ea contribuie la marea înflorire a industriei într-o bună parte a țării — înapoiată pînă acum sub aspectul economic. Nu trebuie să uităm că sulful constituie cea mai ieftină și cea mai bună materie primă pentru fabricarea acidului sulfuric, iar acidul sulfuric este un semiprodus chimic de bază fără de care nu se poate dezvolta industria chimică în nicio țară. Fără acid sulfuric nu se pot fabrica apreciatele îngrășăminte fosfatice ca de exemplu superfosfatul și nu se pot fabrica nici țesăturile artificiale. Acidul sulfuric este întrebuințat în industria petrolului, în mincle de fier, în industria textilă, alimentară etc.

Lipsa de sulf a determinat ca Polonia, în anii planului de șase ani, să construiască o fabrică costisitoare de acid sulfuric extras din gips și anhidrită, materie primă proprie și ieftină, materie primă care este și îndestulătoare, dar foarte săracă în sulf. Această fabrică a fost pusă în funcțiune în anul 1951 la Wirow, fiind a patra fabrică din lume care produce acidul sulfuric din gips și anhidrită. La construcția unei a doua asemenea fabrici, la Busk, mulțumită noilor descoperiri de sulf, — s-a renunțat.

Dar de la descoperirea sulfului și pînă la întrebuințarea lui în industrie este un drum, nu prea ușor și nici prea simplu. Sulful din Polonia se găsește nu la o prea mare adîncime — la 60 m. O mină obișnuită nu se poate construi aici, pentru simplul motiv că nu se pot instala galerii subterane. De aceea, sulful trebuie extras printr-un sistem special, asemănător cu acela din unele mine de cărbuni brun sau pietros. Și acest lucru nu este simplu.

Cu o astfel de problemă ne-am ciocnit pentru întîia oară. Problema a părut la început de nerezolvat. Și atunci, ne-au venit în ajutor ca de obicei în astfel de cazuri, tehnicieni, chimiști și geologi sovietici. Ministerul Industriei Chimice al U.R.S.S. ne-a trimis ingineri și în urma conferințelor și cercetărilor comune s-a elaborat un plan pentru explorarea sulfului și un plan de construcție a fabricii.

A început drenarea pămîntului. Țevile de oțel înfipte pe marginea zăcămintelor de sulf pînă la nivelul apelor subterane, vor arunca zi și noapte mii și milioane hl. de apă, pînă cînd va scădea nivelul pînzei de apă subterană. Și atunci, vor începe lucrările de explorare superficială. Comoara va putea fi exploatată. Alături va fi construit un imens combinat de sulf, cu o mare fabrică de acid sulfuric.

Punerea în funcțiune a primei și uriașei mine de sulf — după ce se vor înlătura greutățile existente — va avea loc în 1960—1961. Aceasta nu exclude posibilitatea punerii în funcțiune a unei mine de proporții mai mici pentru zăcămintele mai puțin bogate dar așezate în mai bune condiții hidrogeologice.

După părerea geologilor polonezi în afară de zăcămintele descoperite pînă în prezent, se presupune că vor fi descoperite și alte noi straturi din această prețioasă substanță pe fostele terenuri ale mării Mioceene care se întindea între Sudeți, prin linia de munți Swietokrzyskie, Carpați și dealurile Wolyn.

Institutul geologic duce mai departe lucrările de cercetare. Sub ochii noștri știința descoperă noile secrete ale pămîntului nostru.

In legătură cu avionul ungar atacat de o bandă de criminali

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — După cum anunță agenția M.T.I. în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 17 iulie, Peter Rubin, șeful departamentului de Informații al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Ungare, a vorbit reprezentanților presei despre măsurile luate de guvernul ungar în vederea înapoierii cît mai grabnice în patrie a pasagerilor și a avionului care a fost atacat de o bandă de criminali și forțat să aterizeze în Germania occidentală.

Ministerul Afacerilor Externe al Ungariei a trimis prin reprezentanții săi diplomatici de la Viena, guvernului Republicii Federale Germane o notă prin care îl roagă să sprijine prin toate mijloacele înapoierea pasagerilor și avionului, acaparat în mod gangsteresc de clica de criminali. Pentru stabilirea unui contact personal cu cetățenii ungari, guvernul Republicii Populare Ungare a cerut guvernului R.F. Germane să dea viză de intrare unui reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe al Ungariei.

Guvernul R.F. Germane a răspuns că nu împiedică înapoierea avionului precum și a tuturor pasagerilor și echipajului, care și vor exprima dorința de a se întoarce în patrie, dar că nu poate acorda viză unui reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe.

Peter Rubin a anunțat că întregul echipaj al avionului și șase dintre cei opt pasageri vor sosi într-un viitor apropiat în Ungaria.

SPECTACOLE

TEATRE: *Operetă* (Teatrul de vară „I. V. Stalin") 19,30: Casa cu trei fete; *Teatrul de Variietăți* (B-dul N. Bălcescu 2) 20,30: Sofia-București; *Teatrul de Stat-Pitești* (Teatrul de vară-„N. Bălcescu") 20: Paharul cu apă; *Teatrul de Stat-Brăila* (Sala Tineretului) 20: O piesă cu dragoste; *Tăndărică* (Grădina de vară din str. Doamnei nr. 27) 20,30: 2—0 pentru noi; *Circul de Stat* 20,30: O seară la Sofia.

CINEMATOGRAFE: *Patria*, *Elena Pavel*, *Flacăra*, *Olga Bancic*, *Doina*: Chitarele dragostei; *Magheru*, *V. Alecsandri*, *I. C. Frimu*, *Înfrățirea între popoare*, *Gh. Doja*, *Al. Sahia*, *N. Bălcescu*: Amanții din Toledo; *Republica*, *Filimon Sîrbu*, *8 Martie*, *Libertății*, *T. Vladimirescu*: Contele de Monte Cristo (seria II-a); *București*, *1 Mai*, *23 August*: Contele de Monte Cristo (seria I-a); *Central*: Popesca 10 în control; *La mere*: *Maxim Gorki*: Valea verde; *Timpuri Noi*: Reportaj din Carpați; Expediția pleacă în Antarctica; Arta populară chineză; Pentru un trai sănătos; Ginsacul înghimfat; *Lumina*: Nikolas Nickleby; *Victoria*: Cavalerul fără lege; *Tineretului*, *Unirea*: Pe răspunderea mea; *Al. Popov*: Marile speranțe; *Grivița*: Hamlet; *8 Mai*: O aventură la castel; *Vasile Roaită*: Bel-Ami; *Cultural*: Serenada străzii; *C. David*: Semne particulare; *Arta*: Ganga; *Munca*: Călușeii; *Carpați*: Melodii nemuritoare; *Miorița*: Drum însingerat; *Mușilor*: Mîine va fi prea tîrziu; *Doina Sîmo*: Ali-Baba și cei 40 de hoți; Completare: N. Grigorescu; *G. Coșbuc*, *Ilie Pintilie*: Dragoste pierdută; *Popular*: Umbre în port; *M. Eminescu*: Vagabondul (seria I-a); *Volga*: Cazola Lamberti; *Aurel Vlaicu*: Poemul pedagogic.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central comunică pentru zilele de 20, 21 și 22 iulie următorul timp probabil:

În București: Vremea în general frumoasă, cu cerul mai mult senin și cu înnourări trecătoare după amiaza. Vînt slab. Temperatura în creștere.

În țară: Vreme călduroasă, cu cer schimbător în jumătatea de nord a țării, la începutul intervalului, cînd vor cădea averse însoțite de descărcări electrice. Vînt moderat din sectorul nord-vestic. Temperatura staționară apoi în creștere. Minimele vor oscila noaptea între 9—20 grade iar maximele vor oscila ziua între 24 și 34 grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii